

Nagy a bizonytalanság

Pártok és számok

A Medián Közvélemény- és Piacutató Kft. közzétette a választásokkal kapcsolatos kutatási eredményeket. Eddig két ízben, novemberben a népszavazás előtt és januárban a választások kiírása előtt, egy képzeletbeli választásról kérdezték a lakosságot. Ezúttal február közepén a március 25-i választásról 1200 főt kérdeztek meg. A reprezentatív mintát a magyar lakosság életkora, lakóhelye, iskolai végzettsége és neme alapján állították össze. Nagy a bizonytalanság a választópolgárokban. A felnőtt lakosság 51 százaléka állította, hogy biztosan elmegy, 27 százaléka pedig valószínűnek tartja a részvételét a választáson. Akik már döntöttek a részvételről, azok közül 57 százalék tudja kire fog szavazni. Legnagyobb a bizonytalanság a 30 alatti fiatalok (44 százalékuk nem tudja még kire szavaz majd) és a 60-nál idősebbek körében. Ugyanígy a fizikai dolgozók és az alacsonyan iskolázott rétegek között. Azoknak, akik legalább két pártot ismertek, feltették a kérdést, melyikkel rokonszenveznek, illetve ellenszenveznek. Az első listát a Magyar Demokrata Fórum vezeti 23,8 százalékkal, utána az SZDSZ 18,4 százalékkal, majd a Független Kisgazdapárt 15,9 százalékkal. Az ellenszenv „listavezetője” 35 százalékkal az MSZMP maga mögé utasítva az MSZP 20,6 százalékát. Azok között,

akik már döntöttek arról melyik pártra szavaznak, három kategóriát állítottak fel: Budapest, városok, falvak.

Az abszolút első helyen a Szabad Demokraták Szövetsége áll 20,8 százalékkal (Budapest 23,7 százalék, városok 23,5 százalék, falvak 14,1 százalék). A korábbi felmérések még az MDF elsőségét mutatták. A trend úgy változott az SZDSZ javára, hogy az eddig főként a városokban szerveződő SZDSZ a falvakban tör előre. Második helyen áll az MDF 16,6 százalékkal (17,6 százalék, 19,7 százalék, 10,7 százalék), az előző közvélemény-kutatás óta nem változott, illetve csökkent a népszerűsége a választópolgárok körében. A harmadik a Független Kisgazdapárt 13,1 százalékkal (4,6 százalék, 9,7 százalék, 26,6 százalék). Az MSZMP 2,7 százalék várományosa, az MSZP 9,1 százaléka. Az MSZP egyébként vidéken a legerősebb (falvak 12,1 százalék), úgy tűnik ott még „konzervatívabb” nézetek uralkodnak, ám a kistelepüléseken a Független Kisgazdapárt a legerősebb.

A közvélemény-kutatás eredményéről szimpóziumot rendeztek a pártok képviselőinek. A meghívott 12 párt közül három, az MSZMP, az MSZP és a Magyar Néppárt nem volt kíváncsi az eredményekre.

Cs. R.

Magyar párttitkár Kárpátalján

(Interjú a 3. oldalon.)

Munkanélküliség

(Helyzetrajz a 8. oldalon.)

Asboth Oszkár a helikopterrel beírta magát a világ nagy alkotóinak névsorába. Megemlékező írásunk a 7. oldalon.

Horn-inga

Magyarország a NATO-ban?

A belgrádi Borba hétfői száma közölte Nenad Brizki „Magyarország a NATO-ban?” című kommentárját.

„Nincs találobb annál a francia közmondásnál, amely szerint évés közben jön meg az étvágy. Alig két évvel ezelőtt, a reformfolyamat felerősödése idején Budapesten azt mondták, hogy a szovjet csapatoknak el kellene hagyniuk Magyarországot. Tavaly azt emlegették, hogy Magyarország kiléphetne a Varsói Szerződésből, és semleges országgá válhatna. Ez eddig világos. A múlt hét közepén azonban Horn Gyula külügyminiszter kijelentette, hogy Magyarország csatlakozhatna a NATO-hoz, vagy legalábbis politikai szerveihez.

Elgondolását többféleképpen magyarázzák... Talán a legfontosabb az, hogy Magyarországon egy hónap múlva parlamenti választásokat tartanak. Vajon a külügyminiszter a NATO melletti állásfoglalásakor nem elsősorban a választásokra gondolt-e, nem az ellenzék vitorláiból akarja kifogni a szelet és azt a saját hajójának vitorlájába átíranyítani? Horn Gyula mostani nyilatkozta mindenestre ellentmond a Magyarország semlegességéről hangoztatott korábbi vágyainak. Egy szövetséghez tartozás politikai és katonai kötelezettségeket jelent. A semlegességre törekvés viszont a sokkal függetlenebb nemzetközi tevékenységre való igényt tartalmazza. Az nem egészen világos számunkra, hogy miért akarja valaki az egyik tömböt felcserélni a másikra, még ha az a másik jóval toleránsabb is? Különösen meglepő ez a szándék olyan időszakban, amikor mindenki az olyan új Európa mellett foglal állást, amelynek „békés berendezése” a tömbök megszűnéséhez vezetne. Természetesen Magyarország belügye az, hogy a Varsói Szerződéshez vagy a NATO-hoz tartozik-e, avagy semleges lesz. Am véleménye szerint a javaslattevő „tegnap még olyan párthoz tartozott, amelyik – mindegy, hogy teljes szívvel, vagy félíg – a szembenálló tömbhöz való tartozás mellett szállt síkra.”

Még egy erőltetett menet

Már a ciklus zárásának kétségtelen árnyékában ül össze ma az Országgyűlés. Harminc napirendi pontban 72 kérdés vár válasza valamilyen formában. A honatyák várhatóan megtárgyalják a közigazgatási bíráskodás, a nemzeti és nyelvi kisebbségek országgyűlési képviselőinek kérdését, módosítják a Büntető Törvénykönyv gazdasági bűncselekményeket érintő passzusait, ritkítják a közigazgatást gúzsba kötő jogszabálydzsungelt. Napirenden a családi pótlék teljeskörűvé tétele, s az oktatási törvény reformja. Ez utóbbi az alap- és középfokú oktatás szervezeti rendjét még nem érinti, ám az eddigi vitából az is kitént, hogy az egyetemi felvételi vizsgák eltörlése akár már 1992-től is várható.

De e törvényjavaslatokon kívül számos képviselői indítvány is megvitatásra kerül. Így például egy jóvátételi törvény terve, a köztársasági elnökválasztás módjának újbóli megfontolása. S aligha tévedünk, ha úgy gondoljuk, hogy ezen az ülészakon jobbra azok a honatyák lesznek a legaktívabbak,

akik újra indulnak a mandátumért folyó versenyben.

A két legnagyobb visszhangot kiváltó napirend várhatóan a Legfőbb Állami Számvevőszék elnökének beszámolója, valamint a nemzetiségek parlamenti képviselőinek kérdése lesz. A Számvevőszék elnöke feltárja a honatyák előtt a volt MSZMP vagyongörög történetét, elsősorban a vitatott kérdéseit, s bizonyára reális kompromisszumként értékelné, ha a parlament elfogadná a beszámolóját s egyben megbízná, hogy a népszavazás szellemében folytassa a vagyonszármaztatást. E kérdés kapcsán szinte biztos, hogy szóba kerül a volt állami és pártvezetők vagyonyvilágának kérdése.

A legutóbbi parlamenti ülészakon komoly gondot okozott a honatyák távolmaradása a szavazástól. Egyesek már valóságos képviselői obstrukcióról beszélnek az üres padosorok látán. Kár lenne, ha a cikluszárás felé közeledve, nem a napirenden szereplő téma, de esetleg a szavazatképtelenség szolgálna újabb szenzációval...

Lesz-e béke?

Ellenzéki győzelem Nicaraguában

A nicaraguai ellenzék győzött – jelentette ki Jimmy Carter, volt amerikai elnök. Carter nemzetközi megfigyelői bizottság tagjaként tartózkodik az országban.

A Violetta Chamorro vezette ellenzéki koalíció győzelme bizonyos fokig váratlanul érte támogatóját, az amerikai kormányt, mutatnak rá megfigyelők. Washington jelentős gazdasági és politikai nyomással, majd több millió dollár értékű közvetlen támogatással segítette az ellenzék kampányát, de minden jel szerint felkészült arra, hogy kiegyezzen a sandinistákkal: George Bush elnök vasárnap kijelentette, hogy szabad, tisztességes választások után mindenképpen megjavult a két ország viszonya. A nicaraguai polgári demokratikus ellenzék sikere megfigyelők szerint világpolitikai

szempontból előnyös fejlemény. A gyorsabb amerikai-szovjet közeledés egyik fő akadálya volt az a washingtoni álláspont, hogy Nicaragua, illetve az országon keresztül a Salvadori Felszabadítási Front támogatása Amerika számára elfogadhatatlan. Szovjet részről ismételt jelezték, hogy a szállításokat megszüntették; így a további fegyverek feltehetően Kubából származtak.

A helyzet tükrében most a Kubára nehezedeó amerikai nyomás erősödése várható.

Az amerikai kormány és törvényhozás nem könnyű feladat elé kerül: az új managua-i vezetés nyilván jelentős gazdasági segínyt igényel majd olyan helyzetben, amikor amúgy is túlterhelt az amerikai költségvetés.

Elbuktak

az SZKP jelöltek

A szombati választások eredménye alapján már nyilvánvaló: Litvánia Független Kommunista Pártja a jövőben csak a köztársaság többi pártjával koalícióban kormányozhat. A hétfői nem hivatalos végeredmény szerint a választók többsége a Sajudis által támogatott jelöltekre adta voksát. A 141 mandátumú parlamentbe már megválasztott képviselők közül 72 a nem pártjellelű mozgalomként működő Sajudis támogatását élvezte. Figyelemre méltó, hogy a képviselők több mint a fele, mintegy 48 pártok kivüli, ami a választók pártok iránti bizalmatlanságának jeleként is értékelhető.

A pártok közül a Független KP szerezte meg a legtöbb képviselői helyet, de még így is csak 22 képviselőt küldhet a parlamentbe, ami lényegesen elmarad az előzetes várakozásoktól, s a párt vereségeként értékelhető. A szociáldemokraták 9, a kereszténydemokraták és a zöldek 2-2 képviselői helyet rendelkeznek az új törvényhozásban, míg az SZKP platformján álló maradék kommunista párt 7 tagját választották meg képviselőnek. A Független KP több ismert vezetője, köztük Algirdas Brazauskas első titkár, Vlajimir Berezov, Jūstas Paleckis titkárok bejutottak a parlamentbe. Ugyanakkor az SZKP platformján álló párt ideiglenes központi bizottságának egyetlen vezetőjét sem választották meg képviselőnek.

Románia

Sok erőszakos haláleset

Romániában a forradalom óta jelentősen javult a helyzet az emberi jogokat illetően, de továbbra is érzékelhető a félelem, a gyanakvás és a bizalmatlanság – állapítja meg az ENSZ Emberi Jogok Bizottságának hétfői Gensben közölt jelentése. A dokumentum kiemeli, hogy a kisebbségek problémáit továbbra is „mélyrehatóan kell vizsgálni és megfelelő intézkedéseket kell hozni”. A jelentést a 43 országot képviselő bizottság tavalyi felhatalmazása alapján Joseph Voyame svájci jogász készítette el, miután az új vezetés meghívására öt napot töltött Romániában. Nicolae Ceausescu uralma alatt Voyame nem utazhatott be az országba.

A jelentés közli, hogy több politikai halálos fenyegetést kapott. Széles körben aggódnak amiatt – füzi hozzá –, hogy a Securitate még mindig aktív, jöllehet a kormányzat már bejelentette a hírhedt titkosrendőrség feloszlását. Voyame szerint előfordulnak politikai gyilkosságok is. Szemtanuk arról tájékoztatták, hogy „a magyar kisebbség körében sok erőszakos haláleset fordult elő”. A jogász informátorai bíralták azt, hogy nincs pontos tájékoztatás a Securitate-val kapcsolatos problémák megoldásáról. Magyarország, amely a hivatalos vizsgálatot kezdeményezte, a múlt héten kérte, hogy újítsák meg Voyame felhatalmazását.

Horvátországnak a jugoszláv szövetségből való kiválási jogát és a tagköztársaság alkotmányának ennek megfelelő módosítását követelte hétvégi zágrábi alapító kongresszusán a Horvát Demokratikus Szövetség. Horvátország legnagyobb független politikai pártjának kongresszusán – a mintegy 2500 küldöttön kívül – jelen volt számos olyan nyugaton élő horvát emigráns is, akinek évekig tilos volt belépnie Jugoszláviába. Több felszólaló is elítélte a szerbiai kommunista pártvezetést a többi jugoszláv tagköztársaság feletti hegemonia megszerzésére irányuló törekvéseikért. Szerbiában néhány újság ugyanakkor a HDSZ kongresszusát a „horvát nacionalizmus hisztérikus és romboló fitogtatásaként” találta.

A VILÁG HÍREI

– Hétfőn délután Moszkvában megkezdte tárgyalásait Mihail Gorbacsov és Václav Havel. A Kremlben kezdődött eszmecsere két központi kérdése a szovjet csapatok kivonása Csehszlovákiából, valamint a szovjet–csehszlovák kapcsolatok jövője.

– Anélkül, hogy megemlítette volna a brit miniszterelnök-asszony nevét, Hans-Dietrich Genscher külügyminiszter hétfőn határozott hangú állásfoglalásban szállt szembe Margeret Thatchernek azzal a tétellel, miszerint nem lehet szó az NDK automatikus tagságáról az Európai Közösségekben. Thatcher asszony egyfelől élesen ellenezte az NSZK és az NDK elcsatolt egyesítését, másrészt az EK-ba való felvétel előtt az NDK számára átmeneti időszakt követelt, mivel szavai szerint az NDK

automatikus EK-tagsága egy olyan állam felvételét jelentené a közösségbe, amelyet a harmincas évek óta vagy nemzeti szocialisták, vagy kommunisták vezettek.

– Nemcsak Olaszországba utazhatnak hamarosan a magyarok vízum nélkül, hanem San Marinóba is. A Rimini melletti miniköztársaság külügyi államminisztere, Gabriele Gatti és Dávid Ferenc főkonzul hétfőn megállapodást írt alá. Ennek értelmében a 30 napnál rövidebb turistautazásokra kölcsönösen eltörlik a két ország között a vízumkötelezettséget.

– Krzysztof Skubiszewski lengyel külügyminiszter fogadta hétfőn délelőtt a varsói repülőtérén Mosé Arensz izraeli külügyminisztert, aki a két ország között 1967 júniusában lengyel döntésre megsza-

kadt diplomáciai kapcsolatok újrafelvétel céljából érkezett hivatalos látogatásra a lengyel fővárosba. A diplomáciai kapcsolatok megújításáról szóló okmányt ma írják alá.

– Hétfőn első olvasatban elfogadta a szovjet Legfelsőbb Tanács Nemzetiségi Tanácsa a rendkívüli állapot bevezetését szabályozó új törvénytervezetet.

Venyiamin Jakovlev igazságügyi miniszter az új törvény bevezetésének szükségességét indokolva rámutatott: noha a szovjet alkotmányban van utalás a rendkívüli állapot bevezetésének lehetőségére, megfelelő törvényi szabályozás hiányában a hatóságok a szükség eseteiben vagy tétlenkednek, vagy indokolatlan és túlzott intézkedéseket hoztak.

MI JÁRATBAN VAN az angol külügyminiszter?

Ma este Budapestre érkezik Hurd angol külügyminiszter. Annak a meghívásnak tesz eleget, amit tavaly márciusban Londonban adott át Várkonyi Péter akkori magyar külügyminiszter. A hivatalos látogatás célja – amint erről a Külügyminisztériumban az országos napilapok munkatársait tájékoztatták – az általános eszmecsere és a kétoldali kapcsolatok idősebb kérdéseinek megbeszélésén túl elsősorban az informálódás hazánk belső helyzetéről, a politikai és gazdasági viszonyok stabilitásáról és arról, milyen változások várhatók a választások után.

Ez utóbbi kérdések iránt roppant nagy ma nyugaton az érdeklődés, és nem kis részben ennek volt köszönhető az amerikai külügyi államtitkár, Eagleburger, valamint az ír külügyminiszter közelmúltbeli látogatása is.

A nemzetközi helyzet fő problémái között minden bizonnyal szó lesz a német egységről, a Varsói Szerződés és a KGST jövőjéről, a VSZ és a NATO viszonyáról, valamint Magyarország és szomszédai kapcsolatáról. Ami Budapest és London kétoldalú viszonyát illeti, magyar részről mindenekelőtt azt szorgalmazzák, hogy a brit kormány fokozottan serkentse a magántőkét magyarországi beruházásokra, sőt az angol pénzügyi világ nemzetközi útján is mozdítsa elő a működő tőke bejövételét.

Eddig jobbadán az amerikai és a nyugatnémet tőke vállalt aktívabb szerepet Magyarországon, az angol tőke jószerint csak egy nagyobb ügyletben (a Ganz-gyár vállalati átstrukturálásában) vállalt szerepet. Említést érdemel, hogy London nemrég elhatározta egy 25 millió font tőkével felruházott know-how alap létrehozását, mely kizárólag Magyarország számára közvetít majd technológiai, sőt az üzleti és politikai know-how-vel kapcsolatos információkat is. Angol részről már létrehozták ennek a keretét, magyar részről most szervezik.

Javasolni fogjuk az angol vendégnek a vízumdíjak mérséklését és a vízum-ügyintézés gyorsítását. Érdemes figyelembe venni, hogy olasz–magyar viszonylatban már megszűnt a vízumkényszer, és igen hamarosan várható ez az NSZK viszonylatában is.

David Hurd-öt fogadja Németh Miklós kormányfő, majd Szűrös Mátyás ideiglenes köztársasági elnök. A brit diplomácia feje ellátogat az MDF és az SZDSZ központjába, majd este a nagykövetségen sajtókonferenciával zárul egy napos budapesti programja.

A magyar–angol kapcsolatok további fontos eseménye lesz május elején a walesi herceg és felesége hivatalos látogatása. Esedékes a tavasszal a brit kormányfő budapesti útja is. Ot még Lázár György hívta meg, és a meghívást Grósz Károly, majd Németh Miklós megerősítette.

Az első magyar párttitkár

Új pártok Kárpátalján?

Veress Gábor régi kommunista, ki próbált harcos, az első magyar nemzetiségű párttitkár Kárpátalján. Mostanság, mintegy két évtizede, az Ukrajnai Kommunista Párt Beregszászi Járás Bizottsága első titkára. Ebbéli minőségében tevékenyen kivette részét az elmúlt évek közéletéből. Azaz, talán helyesebb a meghatározás: a központ (Moszkva, Kijev, Ungvár) utasításai, és saját módosító elgondolásai alapján megszabta azt. A vele készült beszélgetést megelőzően az SZKP ülése elfogadta a pluralizmust, és az állandóan Gorbacsovot szajkózó apparátus tulajdon főtájkára szájából hallhatta: le kell mondani az önmagukat túlélt belpolitikai sztereotípiákról.

Ezék után lássuk, miként vélekedik minderről Veress Gábor...

– Nézzé, felelőtlenségnek tartanám, ha érdemben nyilatkoznék az SZKP plénumán elhangzottokról. Még arra vonatkozóan sem kaptunk jelzéseket, hogy területi szinten miként fog mindez lecsapódni. Különböző pártok megjelenésének előrejelzésére sem vállalkozom.

– Tehát felülről jövő úbaigazításra, netán utasításra várnak. Jut eszembe, az eddigi, az átalakítást sürgető határozatokat végrehajtották?

– Kérem szépen, ne provokáljon, mert visszavágok...

– ...szfvől örülnék neki...

– ...és tényekkel támasztom alá eddigi tevékenységünket. Egy határozat végrehajtásán előbb – helyi szinten – mindig gondolkodni kell. Ha realitása kicsi, akkor végrehajtásán a sajátosságoknak megfelelően módosítunk. A legfontosabb szempont, a lényeg ugyanis mindig ugyanaz, tehát a lakosság életét jobbra kell tenni és nem rosszabbra.

– Hagyatkozson meggyőződésére: sikerült?

– Nem lehet azt mondani, hogy itt nem történt semmi. A lakosság kulturális igényét például kielégítettük. Kiepült egy olyan iskolahálózat, mely révén mindenki azon a nyelven tanul, amelyiken akar. Igaz, egy kis figyelmetlenség következtében nem lehetett magyarul felvételizni az ungvári egyetemre, de úgy tűnik, hogy ez a probléma is megoldódott.

– És gazdasági téren mi a helyzet?

– A nehezen művelhető talaj és a jelentős központi elvonások ugyan csak megnehezítik a dolgunkat. Evente 5000 tonna hús kerül máshová. Fejleszténék a háztájt is, de ehhez még legalább 15–20 ezer tonna szemesztermény kéne! Azt is szeretnénk, ha területi alárendeltségű várossá lenne Beregszász, mert akkor több jutna a központi alapról fejlesztésre.

– Amely rá is férne a vidékre, hiszen elképesztően rossz az utak állapo-

ta. Néhány helyen pedig a városban – némi túlzással – kötésig ér a sár. A Beregszászt átszelő Vérke leginkább szennyvízcsatornára emlékeztet. És – már megbocsásson – mindenütt a nemtörődömség, a trehányás jelei.

– Ezt a megállapítást ne nekem címezze, hanem a tanácsi tisztviselőnek. Én már számtalanszor szóltam nekik, hogy változtassanak a helyzeten, de hiába.

– Ők meg a mindent meghatározó pártra mutogatnak... Más. Megosztaná velünk az autonóm nemzetiségi körzet esetleges megalakítása kapcsán született gondolatait?

– Sajnos, kellő alkotmányjogi ismeretek hiányában területiszerte nem világos, hogy mit is jelentene mindez nekünk. Az bizonyos, bonyolult gazdasági számításokra van szükség, mert

figyelembe kell venni azt, hogy már most problémát okoz a lakosság ellátása. És ha kibővíti a terület? Szóval higgyék el, értékelni a helyzetet.

– Megítélése szerint a határmenti kapcsolatokat szorosabbra fűzve, Magyarország nem segíthetne?

– Kérem, a magyarok nem hogy hoznának, inkább innen viszik az élelmiszert. Főleg húst és ételajat.

– És Moszkvával? Velük sikerül szót érteniük?

– Fölvetettük az ottani elvtársaknak, hogy milyen jó lenne, ha részletesebben taníthatnánk a magyar történelmet. Tudják meg a tanulók, hogy mikor volt a honfoglalás, és legyenek tisztában – ahogy maguk mondják – Kárpátalja visszacsatolásának idejével. És beleegyeztek! Isméletem, csakis megfontoltan, lépésről lépésre szabad valamit megvalósítani, főleg azokat a kedélyeket felizgatni.

– Miután nem elképzelhető, hogy a közép-kelet-európai térség államai kommunista pártjaihoz hasonlóan hamarosan újonnan létrejövő pártokkal lesznek kénytelenek megosztani a hatalmat és az sem, hogy Ön is megválíék tisztségétől, kérem, vonja meg az elmúlt két évtized mérlegét!

Azzal kezdeném, hogy nem volt pangás! Megépült az amfiteátrum, a kultúrház és a sportkomplexum. Kezdeményezésemre került tető alá a kórház idegsebészeti részlege, amelyért aztán meg is dorgáltak a területi pártbizottságon. Az, hogy most ilyen rossz az ellátás, a maffiázó gazdasági terrornak köszönhető, amely rossz hangulatot szül. De a gyárak termelnek, és lesz még változás!

(t.) Hámori Ferenc

Fotó: Kapfinger András

Torontói tudósítónktól

Külügyminiszterünk ismét jól helyezkedik

Az utóbbi néhány év egyetlen sikert elkönyvelő miniszteriuma a Horn Gyula vezette Külügyminisztérium. Most, amikor a „Nyitott Légtér” ürügyen tanácskozársra gyűltek össze Kelet és Nyugat külügyminiszterei Ottawában, bár nyilvánvalóan nem Magyarország a téma, a média nem felejtette el többször megemlíteni, hogy Magyarország volt az első állam, amely megnyitotta légtérét az ellenség előtt, és hogy éppen kanadai repülőgép volt az, amelyik szabadon körülnézhetett az ország katonai létesítményei felett. A különféle propaganda célú beszédek el lehet olvasni a hírügynökségi jelentésekből, ami nekem szemet szűrt, az a hivatalos csoportkép. Két sorban állnak a résztvevők, előttük ül a „hét vezér”. Középen a fő helyet – márcsak terméte miatt is – uralja Brion Mulroney miniszterelnökünk mint vendéglátó. Bal oldalán hűségese minisztere Joe Clark, és ki kerülhetett vajon a jobbára? Bizonyára kitalálták: Horn Gyula. Egyszer már írtam róla hasonló véleményt, most is csak ezt ismétlem. Ha nem véletlenül került oda, hát gratulálunk neki. Ha csak véletlen volt, hát az sem rossz, ha valakinek szerencséje van.

(Vigh)

Egy Romániában élő szemével

Rólunk – Budapesten

(Budapest, február.) Bármerre téved a Romániából akár rövid látogatásra érkezett vendég, ismerősei, barátai első kérdései valahogy így fogalmazhatók meg: „Mi újság nálatok?” S aztán záporoznak a kérdések. Mi újság a Bolyai egyetem ügyében? Hányan s kik érkeztek haza a december végi viharos napokat követően? – és így tovább.

Túlzás nélkül elmondható, hogy a magyarországiakat, a budapestieket amúgy is eléggé élénken foglalkoztató belpolitikai kérdések – a szüntelen drágulás, a közelgő választások stb. – mellett a mi problémáink sem kerültek le a napirendről. Változatlanul fokozott figyelemmel kísérik a nálunk zajló változásokat, fordulatokat. S közben minden alkalmat megragadnak, hogy törekvéseinkről, igyekeéseinkről ne csak tájékozódjanak, hanem minél szélesebb körben ismertessék is a magánúton szerzett értesüléseket.

Ennek a törekvésnek vannak azonban szervezett jegyei is. Olyan értelemben, hogy ha csak egy lehetőség is nyílik rá, módon nyújtanak arra, hogy a különféle alkotási területek tevékenykedő romániaiak be is mutakozhassanak a magyarországi nagyközönségnek, s az ottaniak minél többet hallhassanak közéleti-kulturális nemhivatalos nagyköveteinktől.

Ezt az állítást volt hivatott alátámasztani az a kiállítás is, amelyet a budai Várpalota F-szárnyának VI. emeleti előcsarnokában Szécsi András, Marosvásárhelyi élő, de magát mindmáig székelykeresztúrinak valló festőművész képeiből nyitottak meg. A megnyitón a magyarországi és romániai művészeti élet számos neves személyisége megjelent. Ott láthattuk az Erdélyből elszármazott képzőművészek közül többek között Balázs Imrét és Bardócz Lajost.

Jelen volt Vékás Domokos, a volt kolozsvári magyar főkonzulátus utolsó főkonzulja is. Emelte a megnyitó színvonalát, hogy a Marosvásárhelyről érkezett festőművészt Sinkovits Imre, a jeles színművész köszöntötte, s az alkotó tevékenységét méltató megnyitó beszédet Páskándi Géza erdélyi származású író mondotta. Mily találóan hangzottak a kiállított képekre utaló s a festőt olyannyira jellemző szavak: „Az ember egyik arca táj, a táj másik arca ember, s ebben áll az egyensúly.” Megható és megkapó mozzanata volt a megnyitónak a székely és csángó dalokat éneklő Budai Ilona mősora, s különösképpen annak záró jelenete, amikor az előadó művésznő felkérésére a közönség együtt énekelte a Bújdosik az árva madár című dalt...

Hasonlóképpen felemelő volt a javarészt Erdélyből Budapestre átköltözött színművészek részvételével rendezett jótékony célú előadás, amelynek keretében Sütő András író köszöntötte az előadókat és az Erkel Színházat zsúfolásig megtöltő közönséget. Külön érdekessége ennek az előadásnak, hogy a művészek rövidesen romániai körútra indulnak műsorukkal. Éppen ezért ezúttal nem térünk ki részletesen ennek ismertetésére...

Tőkés László, aki romániai kulturális küldöttség tagjaként a hét elején és közepén még Párizsban volt, tegnap, pénteken érkezett meg a magyar fővárosba, ahol a ma esti galaest keretében a Sportcsarnokban hirdet majd ígét, s tesz újból hitet a két nép közötti barátság és testvériség szent, nemes ügye mellett.

László Ferenc

(A Szabadság című kolozsvári napilapból)

Kopogtató

Harc a munkaerő olcsósága ellen

Kis Pál Istvánt a választásokon a Szociáldemokrata Párt indította Tolna megye 1. számú választókerületében, képviselőjelöltségét ajánló hitelesítették. Léven munkatársam, először is megkérdeztem, hogy a két hét szabadság hogyan telt? S mielőtt a választási kampány második szakaszáról faggatnám, szívesen hallanék tőle az elsőről is néhány szót. A két kérdés ugyanis szorosán összefügg.

– Formális gondolkodásban az első szakasz úgy jelent meg, mint a cédula-koldulás ideje. Az más kérdés, hogy ezt ki és hogyan oldotta meg.

– Az ajánlócédulák gyűjtése jó módszer vagy nem? Megalázó avagy sem?

– Ahogyan mindennek, ennek is megvan a fény- és az árnyoldala. Az utóbbi az, hogy egy kopogtatószervény „begyűjtése” körülbelül egyórás munkába kerül – beleértve, hogy luftot rúg az ember, hogy vissza kell ugyanoda menni még egyszer... A 750 cédula az 750 óra, ami száz embernek egy napi munkaideje. Nem vagyok meggyőződve arról, hogy ilyen gaz-

júk az érdeklődőket a programunkkal, igyekeznünk válaszolni a fölmerült kérdésekre.

– Hogyan összegeznéd kopogtatásaid tapasztalatait?

– A fogadtatás rendkívül változó volt. Voltak, akik – mit mondjak? – betörés előtti felderítőnek néztek bennünket, s voltak olyanok, akik nagyon-nagyon vártak már, előre kitöltötték a cédulát, s azt átnyújtva számtalan kérdést tettek föl. És voltak olyanok, akik eleve más érdekkörhöz tartozván másnak adták a cédulát, ám a beszélgetést szívesen vették.

– Kaptatok-e jó ötleteket, tanácsokat?

– Rengeteg jó ötletet kaptunk, sőt – hadd mondjam – stratégiát is. A dolog nagyon egyszerű. Az emberek belefáradtak a hosszú és körülményesen megfogalmazott programok tanulmányozásába, értelmezésébe. Azt kérték, hogy ezeket fordítsuk le könnyen „emészthető”, hétköznapi nyelvre. A másik pedig, hogy most már a pártok ne a céljaikat mondják, mert azokban rengeteg az átfedés, s így meg sem lehet különböztetni őket. Vagyis a jogos kérdés az, hogy ezután valamennyi párt a célok megvalósításának mikéntjéről tájékoztasson, mert azok által lehet lemérni a különbségeket.

– Összintén: zavar Téged, hogy a célokban sok az átfedés?

– Különösebben nem. Ami a célokat illeti, az kifejezetten jó, mert ez előrevetít egy működőképes parlamenti formát. Ezt nem kell magyarázni, s azt sem, hogy így a megvalósítás is sokkal több eredménnyel kecsegtethet.

– Amikor egyszer bekukkantottál szabadságod alatt a szerkesztőségbe, említettél, hogy az emberek gyakorta számukra kértek, az ellenzéki pártok képviselőitől, hogy hol voltak az elmúlt negyven esztendő alatt. Tehát hol voltak? Van, aki az MSZMP-ben...

– Olyan is van bizonyára, meg sokan azon kívül vívták a maguk kis csatáit – sokszor nem politikai, hanem szakmai és egyéb színezetben, és nagyon sokan egyfajta belső emigrációba kényszerültek... Szóval erre ki-kik tud válaszolni. Azonban az már nehezebb ügy, amikor nagyon konkrét dolgokat kérnek számon. Sajnos, mi nem rendelkezünk a választáshoz szükséges elégséges adattal, információval.

– Mert most kezdenek „kiszabadulni” az adatok...

– Csak sajnós, nem mindig értelmezhető, nem mindig feldolgozható formában, s azt hiszem, nem is mindig manipulálatlanul kerülnek ezek napvilágra.

– Amennyiben megválasztanak parlamenti képviselőnek, minek a megvalósításáért fogsz a legharcosabban kiállni, harcolni, ha úgy adódik, „ütni-vágni”?

– Nézd. De jure, de facto itt rendszerváltás lesz. A rendszerváltással egyidőben meg kell teremtnie a foglalkoztatottak, az úgynevezett bérből és fizetésből élők számára a nagyon erős munkavállalói érdekvédelemnek, a tisztességes szakszervezeti mozgalomnak és az ezzel szorosban együttműködni képes politikai érdekvédelemnek. Ez nemzetgazdasági szempontból is kardinális kérdés... A volt

vasfüggöny mögött 140 millió ember él. Ebből 65–70 millió nyugati mércével mérve jó minőségű, de olcsó munkaerő. Ha ez mindenféle vértzet, védelem nélkül kapcsolódik be az európai munkaerőpiacba, azt föl fogja borítani. A nyugat-európai munkás ilyen viszonyrendszerben könnyen találhatja magát zsarolható helyzetben. Ebben a pillanatban a kinti politikai érdekvédelmet képviselő – nyilván szociáldemokrata és munkáspártok, valamint szocialista – pártok, akik igen erősek a parlamentben, be fogják húzni a féket az állami garanciák ügyében a tökemozgás előtt. Ez nem azt jelenti, hogy leáll a tökemozgás, de sokkal kisebb volumenre, körülbelül egytizedére esik vissza, ami a mi számunkra tíz-tizenöt évvel meghosszabbítja a kilábalás esélyét.

– Tehát ki kell alakítani egy reális munkaerőpiacot, ami nyilván nem azonos a nyugat-európaival – például az alacsonyabb kvalifikációs és technikai háttér hiánya miatt.

– Valamivel alacsonyabban, de nem a rabszolgaszintre lezüllesztett alacsonyossággal jelenik meg a munkaerőpiacon. Ki kell alakulnia egy egyensúlynak, hogy a kinti tőke szabad kapacitásait érdemes legyen ide behozni, mert gyorsan és biztonsággal térül meg, de annyira ne legyen itt előnyös a befektetés, hogy ott azért föl számolhasson. Ahhoz, hogy ez megtörténjen, nincs sok idő. Ennek most, a választások során kellene eldőlnie. És ezért keressük mi nagyon intenzíven – nem a SZOT-tal, hanem a megújuló ágazati szakszervezetekkel – a kapcsolatot, mert ezeknek a szóban forgó tömegeknek e választásból már igen erősen kell kikerülniük. A másik fontos dolog pedig az, hogy mint a privatizációt, mint a reprivatizációt valódi társadalmi ellenőrzés alá kell vonni.

V. Horváth Mária

Liberalizmus-vita a Svej-teremben

Választási rendszerünk olyan, hogy – legalábbis az első fordulóban – a politikai palettán egymáshoz közel álló pártokat egymással kényseríti a legélesebb versengésre. Volt tehát kockázata annak, hogy Veszprémben, ahol addig képviselőjelöltek még nem álltak ki nyílt vitára egymás ellen, a hét elején közös választási rendezvényt tartott a FIDESZ és az SZDSZ. A Kis Kukta Étterem különterében, a FIDESZ-esték nemrég indult rendezvénysorozata keretében a fiatal demokraták képviselőjelöltje, Szelényi Zsuzsanna meghívta választókerületének szabaddemokrata jelöltjét, Veress D. Csabát.

Az összejövetelt nem választási vitának, hanem beszélgetésnek hirdették meg, melynek témája a két politikai szervezet eszmeiségét meghatározó liberalizmus – ám a veszprémi közönség jó érzékkel megszeméltette a politikai pikantériát is benne, s az érdeklődőkkel zsúfolásig megtelt az amúgy sem túl nagy Svej-terem. A neves történész, Veress D. Csaba profihoz méltóan érdekfeszítő történelmi előadást tartott; alig több mint húsz percbe sűrítve tekintette át a liberalizmus hazai történetét. Szelényi Zsuzsanna pedig azt fejtette előadásában, hogy a Fiatal Demokraták Szövetsége e liberális eszmerendszerből kiindulva milyen politikai programot állított össze, s az milyen választ ad a mai magyar valóság súlyos kérdéseire.

A liberalizmus gyakorlati alkalmazhatóságáról aztán Veress D. Csabának is volt alkalma kifejtetni véleményét, mert a hallgatóság soraiból csak úgy záporoztak a kérdések, amelyek ritkán vonatkoztak a múltira, annál inkább a jelenre és a jövőre. Gazdasági kibontakozás, kamatadó, kultúra, vallás, cigánykérdés, koalíciós elképzelések egyaránt terítékre kerültek, valamennyi témáról mindkét képviselő kifejtette álláspontját. S bár az alapelvekben nagy volt közöttük az egyetértés, a hallgatóság számára két óra alatt nyilvánvalóvá vált: a két párt arculata a közös eszmeiség és a gyakorta tapasztalható, sokak szerint manipulatív összemosisi törekvések ellenére is markánsan különböző. Hogy szimpatizánsaik közül ki melyiket választja, képviselőjelöltjei közül melyiket véli felkészültebbnek, alkalmasabbnak, annak objektív elbírálásához nagy segítséget adott, hogy vállalkoztak az együttes szereplésre, a közös megmérettetésre – hisz kimondatlanul is ez volt a tét. S a legnagyobb eredmény, ami miatt ez a leg„helyi jellegű” rendezvény megérdemli egy országos lap nyilvánosságát az, hogy megmutatta: választási harcot lehet vívni korrekt, kulturált módon is. Ami, mellel, célszerű is, hiszen a politikában minden erőnek szüksége lesz szövetségesekre, ha a „mindenki mindenki ellen” folytatott harca végetér. S a holnapi szövetségese csak a mai ellenfelek közül kerülhetnek ki...

L. Gy. G.

Kérdés a szélbe

A hatvanvalahány kis párt zömének a tagsága a százat? a húszat sem éri el. Főnökeik eleve tudják, hogy az ő programjuk benne van több nagyobb pártban, s nekik a leghalványabb az esélyük a parlamentbe kerülésre.

Vajon mire jöttek létre? A pártelnökök pártelnökök szerettek volna lenni? Bezebebelni valami állami segélyt? Szeretnének segíteni az amúgy is tájékozatlan választóknak? Vérmes reményeik közt szerepel egy ötven partra osztott, működésképtelen parlament is? Önmagukon kívül ugyan kinek dolgoznak? (A helyes megfejtők közt egy db. ajánlási cédulát sorolunk ki.)

– bice –

ManDÁTUM

Ezzel a rovatunkkal rendszeresen jelentkezünk a választási kampány idején. Képviselőjelölteket mutatunk be, pártokat, és figyelemmel kísérjük a választások körüli jelenségeket is.

dag ez az ország... Azok az emberek, akik nálunk aktivisták, messze nem nyolc órai munkából élnek... S kénytelenek voltak sok-sok időt (pénzt!) áldozni a számukra egzisztenciálisan fontos – második műszak, mellékfoglalkozás – időszakából.

– Kénytelen voltál Te is szabadságot kivenni a kampány idejére, s a már említett szervezők is – hasonló volt a helyzet a többi párt esetében is – ebben a szakaszban kevesebb pénzt kereshettek családjuk számára.

– Oriási erőpróba volt ez a szervezeteknek, a pártoknak, s ebben a néhány hétben igencsak megmérették.

– A megmérettetés kifejezéssel vitatkozom bizonyos tekintetben, bizonyos pártokat illetően. Mert az köztudott, hogy a pártok különböző eszközöket vetettek latba, úgy mondják, voltak, akik lobbiztak, voltak, akik pedig nagyon tisztességesen, lépésről lépésre haladtak a 750 felé.

– A véleményem, hogy önmaga számára igazán az járt el hasznosan, aki valóban végigkopogtatta és végigagította a körzét családjait. A közben kialakult kapcsolatoknak mulhatatlannak az eredményei. Például közben a szekszárdi szervezet taglétszáma megháromszorozódott, mert sokan nemcsak a kopogtatócédulát adták, hanem a belépési nyilatkozatot is kérték... Egyebek között ezért is határoztuk el, hogy a családlátogatásokat a második szakaszban is folytatjuk. Megismert-

Tiltakozás plakátokon

A választási harcban dúló plakátháború kellős közepén is sikerült feltűnést kelteniük azoknak a falragaszoknak, amelyek hétfőre virradóra jelentek meg Veszprém utcáin. A figyelmet nem éppen a megjelenésükkel vonták magukra: az egyszerű, fehér A/4-es lapokon nincs semmiféle grafikai „blickfang”, csak sűrűn szedett, fekete betűs szöveg. Ám a – némelyek szerint: álmos – nyugalmára büszke vidéki városban most először támadott meg hivatalban lévő vezetőket egy ellenzéki szervezet, méghozzá igen egyértelmű fogalmazásban. A FIDESZ veszprémi csoportja „fehéren-feketén” kijelentette: nem kellene kommunista díszpolgárok!

A fiatal demokraták tudomására jutott ugyanis, hogy március 15-e alkalmából díszpolgári címet kívánnak adományozni a városi tanács elnökének, *Maróti Rezsőnek*. Ők viszont kijelentették: senki olyanak a díszpolgárrá avatásához nem járulnak hozzá, aki a kommunista rendszerben magas párt- vagy állami tisztséget töltött be. Nem azért, mert ilyen embernek nem lehetnek érdemei a város fejlődésében, hanem azért, mert amíg a rendszerváltás be nem következik, az ellenzéki pártoknak, az egyszerű, vörös tagkönyv és tisztség nélküli állampolgároknak nem lehetnek hiteles információik arról, ami ezekben az években történt. *Nem kellene kommunista díszpolgárok!* – írják ezért plakátjukon, s egyúttal javaslatot is tesznek: a díszpolgári címet a város közössége ítélje oda ezen a forradalmi ünnepnapon egy másik forradalom az 1956-os, kommunisták által kivégzett veszprémi mártírnak, *dr. Brusznyay Árpádnak*.

Nem kellene kommunista díszpolgárok!

A FIDESZ információi alapján véve helyállóak, bár nem teljesen pontosak – tudjuk meg a díszpolgári címre javaslatot tevő bizottság vezetőjétől, *Deményi Zoltántól*. Nem a díszpolgári címre, hanem „*Pro Urbe*” kitüntetésre javasolnák *Maróti Rezsőt*, aki tíz éve a város tanácselnöke. Ebből a kitüntetésből kettőt-hármat adnának ki az idén, s a jelöltek listáján máris tucatnyi név között szerepel a tanácselnöké. A listán szereplőkről – érezvén, mondja *Demény Zoltán*, hogy ezúttal nemcsak szakmai, hanem politikai kérdés is a téma – véleményt kértek a városban működő politikai pártoktól, s kérték javaslataikat a díszpolgári cím odaítéléséhez. A bizottság vezetője ezért indokolatlannak tartja, hogy a FIDESZ ily módon vigye nyilvánosság elé az ügyet.

A nyilvánosság szerepéről hasonló volt a véleménye a megyei napilap, a *Napló* főszerkesztőjének is. Ezért hozta véleményét plakátokon a város közvéleményének tudomására a FIDESZ, amely a nyilvánosság szerepéről egészen más elveket vall. Mint plakátjukon írják: „a bolsevik típusú manipulációkat csak a nyilvánosság képes megakadályozni. Állásfoglalásunkat azonban a *Napló* főszerkesztője, *Kovács József*, csak cenzúrázva lett volna hajlandó közölni. Mindössze a lényegre kellett volna kihagynunk: azt, hogy „*Maróti Rezsőt*”, és azt, hogy „*Nem kellene kommunista díszpolgárok!*” Állásfoglalásunkat ezért a következőkkel egészítjük ki: „*Független napilapok élére nem kellene kommunista főszerkesztők!*”

Láng György Géza

A független kisgazdapárt szekszárdi tájékoztatója Vagyoni elégtételt a svábságnak?

A Független Kisgazda-, Földmunkás és Polgári Párt Tolna megyei szervezetének képviselőjelöltjei mutatkoztak be tegnap délután Szekszárdon. Ez alkalommal ismertették a párt programjának lényeges pontjait, a földkérdéssel kapcsolatos elképzelésüket. Mint az már több helyütt elhangzott, az 1947-es tulajdonviszonyokat tekintik mérvadónak, a független kisgazdák ennek szellemében látják kivihetőnek a földtulajdon reformját. Ezzel együtt kívánják rendezni a nemzetiségi területeken a tulajdonviszonyokat oly módon, hogy a tulajdonától megfosztott svábság és a betelepített, határon túl élő magyarság érdekét se sértsék. Tolnában különösen aktuális probléma ez, hiszen nagyszámú nemzetiségi él adott körzetekben. A megoldást abban látják, hogy a svábságnak vagyoni elégtételt kell nyújtani a jövőben.

A tájékoztatón cáfolták azokat a híreszteléseket, amelyek a falvak lakóit, tévesztek, gazdaságok dolgozóit nyugtalanítják. A képviselőjelöltek leszögezték, hogy senkit nem akarnak bémunkássá tenni. Tudni kell ugyanis, hogy a földeknek csak ötven százaléka kerülhetne új tulajdonos kezébe, a másik résznek nincs örököse, tulajdonosa. Ebből lehetne

rahabilitálni a már említett csoportokat, másrészt pedig polgárjogot nyerhetne a bérleti rendszer. Ami használati jogot és nem egyoldalú kiszolgáltatottságot ad a bérlőnek. Idővel, szigorúan szabályozott módon megvásárolhatnák, tulajdonossá is válhatnának a pillanatnyi bérlők. A másik fontos dolog, hogy a tulajdonjog nem jelent egyúttal művelési, használati kötelezettséget, mint attól nagyon sok idős, nyugdíjas ember tart. Ők bérbé adhatják, vagy más módon hasznosíthatják egykori tulajdonukat, hangzott a kisgazdapártiak érvelése.

Mindent úgy kívánják elérni a magántulajdon szentségét hirdető pártképviselők, hogy a földmozgás termelés kiesést nem eredményezhet. Fontos megjegyezni, hasonlóan egyéni érdekeltiségi szellemben kívánják átalakítani az értékesítést, és a mezőgazdaság háttérágazatait. Ehhez mindenképp az szükségeltetik, hogy a falu visszanyerje szerepkörét és a termelésre ráakodott monstrumszervezetek, közvetítő rendszerek formálódjanak. A kisgazdapárt szerint ez a jövő útja.

- tzs -

Új szakszervezetek a Ligában

Írók, matrózok, tervezők és társaik...

(Tudósítónktól)

Már 25 társult szervezete van a Független Szakszervezetek Demokratikus Ligájának és a tagság nagyobbik hányada fizikai állományú – adták hírül a Liga vezetői hétfői sajtótájékoztatójukon. Legutóbbi választmányi ülésükön vették fel a SZOT-ból kivált Írók Szakszervezetét, a nemrég alakult Matrózok Szabad Szakszervezetét, a Liga első agrárcsoportját, a Dél-Somogyi Kombinát Munkástanácsát és az ugyancsak első szövetségi tömörülést, a hungaroszervizeket. A bírói bejegyzés után további kollektívák készülnek a csatlakozásra, köztük a MALEV pilótái, utaskísérői, szerelői.

A sajtótájékoztató ismertette a FSZDL állásfoglalását a szakszervezeti mozgalom átalakításáról, s ezzel kapcsolatban a hét végén megrendezésre kerülő SZOT-kongresszusról. Az állásfoglalás szerint az elmúlt negyven évben az állami szakszervezetek vezetői lejáratták a szakszervezeteket, visszaélték a dolgozók szervezkedési jogával, szerepet játszottak a dolgozók közötti szolidaritás szétzúzásában, a munkavállalók kiszolgáltatottságában és megfélemlítésében. A SZOT-ot felelősség terheli a jelenlegi gazdasági csődtömegért, mert az elmúlt évtizedekben vezetőik részt vettek a reformok leállításában, s e funkcionáriusok közül ma is sokan vezető pozícióban ülnek. Az állásfoglalás megállapítja, hogy az elmúlt évben „megújulás” címen eltávolították a SZOT-ból és egyes szakmai központokból a reformerókat, eltökélten küzdöttek a független szakszervezetek és munkástanácsok ellen...

A Liga szerint csak az üzemi szintektől kiinduló újraszerveződés biztosíthatja a dolgozók érdekképviseletét. Olyan új szakszervezetet akar a tagság, amelyekben a funkcionáriusok függnek a dolgozóktól, amelyekben nem automatikus a tagdíjbefizetés, decentralizált a vagyonkezelés, és munkavállalói joghoz kapcsolódik az üdülés, hiszen azt a költségvetésből fedezik.

A Liga alapvető fontosságúnak tartja, egy erős szakszervezeti rendszer létrejöttét, s az átalakulással egy időben elengedhetetlen a hiteles szakszervezetek és munkástanácsok együttes fellépése. Ezért szükséges, hogy a március 25-i parlamenti választások után minden szakszervezeti központ vegyen részt egy kerekasztal-megbeszélésen, ahol felkészülnek az új kormányval való tárgyalásokra.

Elhangzott az is, hogy amíg a Magyarországi Szociáldemokrata Párt nem jelenti be igényét a Népszavára, a lap minden szakszervezeti irányzat orgánuma legyen!

A személyi jövedelemadó ellen

A Szegények és Kiszolgáltatottak Szövetségének felhívása. Közgazdászok tíz-tizenöt éve arról sutognak, hogy nem sokára összeomlik a nemzetgazdaság. Eközben a kormány – megalapozatlan hitelfelvételeivel és az ezekből fakadó rögtönzéseivel – elkezdte a nemzeti vagyon elherdálását. A hibás gazdaságpolitikában vétkek anyagi és politikai felelősségrevonását – a közvélemény semmibevételével – eltussolták. A vezetés a saját vétkeiért a lakosságot tette felelőssé, mondván: többet fogyasztott, mint amennyit termelt. A hibás döntéseiből származó veszteségeket a lakossággal fizetett meg.

Következmény: a szociálpolitika szétesése, új szegényréteg kialakulása, a túlhajszoltságból fakadóan az egészségi állapot általános romlása, a bűnözési és öngyilkossági esetek szaporodása, kétszámjegyű infláció, munkanélküliség stb. Ugy ítélik meg, hogy azok minimális létfeltételeinek biztosításához, akiknek nincs lakása, akik gyerekeket nevelnek, OTP-kölcsönt törlesztenek stb. évente legalább 200 000 forint szükséges. Ezért indokolatlannak tartjuk az ennél kisebb keresetek személyi jövedelemadóval történő megcsönkítését, és mozgalmat indítunk a jövedelemadó megszüntetése érdekében.

A Katonai Főügyészség befejezte a nyomozást a Belügyminisztérium III/III. csoportfőnöksége – az úgynevezett belső biztonsági szolgálat – tevékenységével kapcsolatban. Megállapították: a belső biztonsági szolgálat vezetőit, *Pallagi Ferenc* nyugállományú rendőr-vezetőrnagy, volt belügyminiszter-helyettes és *dr. Horváth József* nyugállományú rendőr-vezetőrnagyot, volt csoportfőnököt büntetőjogi felelősség terheli azért, mert nem intézkedtek az általuk vezetett szervezet – az alkotmány múlt év október 23-án hatályba lépett módosítása folytán – részben törvénysértővé vált tevékenységének megszüntetésére. Ugyanígy mulasztás terheli *Horváth István* volt belügyminisztert, ő azonban polgári személy, s nem követhet el katonai büncselekményt. A két nyugállományú vezetőrnagyot a Katonai Főügyészség megrovásban részesítette, s a nyomozást megszüntette. Büncselekmény hiányában szüntették meg a nyomozást *Lovás Zoltánnal*, a *Fekete Dóboz* munkatársával és *Köszeg Ferenc*szel, az SZDSZ ügyvivőjével szemben. *Végvári József* rendőr-örnagy esetében az államtitokért és a „kötelességesség szolgálatában” büntetést állapították meg. Az ő ügyében sem emeltek vádat; megrovásban részesítették, s a nyomozást megszüntették ellene. (MTI)

Várhalmi Miklós, a VOSZ elnökségének tagja:

„Előbb gazdaságot kellene csinálnunk, utána politizálni” III.

– A tulajdonosi érzület kialakítását ma még nehéz elképzelni az állami vállalatoknál, ugyanakkor a magánvállalatoknál dolgozóknak nincs mindig pénze arra, hogy beszálljon az üzletbe, inkább alkalmazotként vállal ott munkát. Így nem tud még a magán-szektorban sem kialakulni a tulajdonosi szemlélet. Van-e itt megoldás? Hogyan lehetne közelíteni egymáshoz a magán- és állami tulajdonost?

– Mi azt javasoljuk – mondja Várhalmi Miklós –, hogy a szövetkezeti szektorból és a nagyvállalatokból is csináljanak vállalkozásokat részvénytársasági és egyéb formában. Ennek érdekében egy törvénynek kell megszületnie, amely garanciát adna. A vállalkozásokat kockázatmegosztással kellene támogatni, tehát szálljanak be bankok, legyenek garanciavállaló intézmények és befektetési társaságok. Egy vállalkozást három-négy ilyen intézmény is létrehozhat, s ha éppen kudarcot vallanak, akkor nem egy pénzintézet vesztet ezen – Nyugaton erre rengeteg példa van. Nem létlen szükséges, hogy a kezdeményező magánember, társaság legyen. Az állam is indíthat olyan vállalkozást, amelybe több érdekelt is bekapcsolódhat. Adjának pénzt a dolgozóknak ahhoz, hogy a vállalat részvényesévé válhassanak, legyen az magán- vagy állami kezdeményezés. Így majd közelíteni fog a két szektorban a tulajdonosi érzület, és jobban fognak dolgozni és keresni az emberek.

– Mert most úgy dolgoznak, de úgymond „bagóért”...

– Igen. Ezen sürgősen változtatni kellene. A bérből és fizetésből élőknek biztosítani kellene, hogy a főállásban keressék meg a létükhöz szükséges pénzt. Ha ennél többet akar, dolgozzon ötször annyit, de keresse a tisztesét...

– Úgy vélem, ehhez elsősorban a körülményeket kell megteremteni...

– Így igaz, ennek rengeteg összetevője van. Egy cégnek azt az árut, vagy azt a szolgáltatást kell kínálnia, olyan minőségben, amelyre van fizetőképes kereslet. Olyan termelési költségekkel kell mindezt elérni, hogy abból a jövedelemérdekelttség biztosítható legyen. Mindehhez nélkülözhetetlen, hogy a gazdasági szabályozók stimmeljenek. Tehát kell piac, megfelelő termelési feltételek, jó munkaszervezés. A mostani körülmények között a kívánt színvonal elérhetetlen.

– Ha már a gazdasági szabályozók szóba kerülnek, milyen alapvető változásokat javasol a VOSZ?

– Stabil, kalkulálható szabályozók kellenének, a jelenlegiben senki nem bízik. Mindenki gyorsan akar meggazdagodni, mert nem tudják, mi lesz holnap, milyen változások lesznek ezen a téren. Próbálják kijátszani a rengeteg joghézagot. Olyan rendeletek kellenek, adóban és bármiben, amelyekért az állam öt vagy tíz év garanciát vállal. Sajnos mindig azt hangoztatják, hogy nem lehet ennyi időre előre tervezni. Ez elfogadhatatlan. Ha maradnak a rossz törvények, akkor folytatódik azok kijátszása, amik ellen fellépnek a hatóságok, és ezzel kész. Nincs előbbrejutás...

– Mi a véleménye Önnek és a VOSZ-nak a Nemzetközi Valutalaptól és a Világbanktól kapott kölcsönökről?

– Mi egyáltalán nem rajongunk az onnan kapott pénzekért. Belehajszolták az országot az adós-rabszolgaságba. Mert most az a helyzet: ha engedelmessé válnak, hogy hitelt kapjunk, akkor restriktív megszorítások jönnek. Ha még jobban megszorítják a népet, akkor gond lesz, mert tovább nem fog dolgozni. Nem bírja keresetéből a színvonalát tartani, így nem látja értelmét a munkának. Ha nem fog a nép dolgozni, nem lesz miből visszafizetni a hitelt. Ha viszont lázadozik az ország a Valutalappal szemben, és nem hajtja végre a restriktiókat, akkor nem kap több pénzt. Mind a két eset csúszás vezet. Nem tudni, hogy a bennünk két nagyon megsegíteni akaró Nyugat politikája-e ez. Mert mindenképp két-vállra fektet, szétszilál, beáll a teljes fizetésképtelenség, majd széthullik a gazdaság, és akkor ők megjelennek, s kegy formájában tesznek értünk valamit... Ezen talán érdemes elgondolkozni. Lehet ez egyfajta politika is, de ha nem az, akkor sem vezet egyik sem eredményre...

– Viszont most már benne vagyunk ebben a körben. Látak-e kiutat?

– Egyedüli megoldás, hogy hitelezőinkkel meg kellene állapodni kölcsöneink átütmezésében. Esetleg 5–10 év türelmi időt kellene kérnünk, hátha belemennek. Ebben az 5–10 évben adókedvezményekkel fel lehetne lendíteni a gazdaságot és a fellendülésből biztos, hogy többet tudnának elvonni, mint a megszorításokból. Mi úgy érezzük, nincs más kiút.

...Persze az megint nem megoldás, hogy esetleg kapunk 5–10 év haladékot, de nem teszünk semmit a gazdaság fellendítése érdekében....

Szilvási Ildikó

NYÍLT LEVÉL A MERKURHOZ

Általam mérsékelten tisztelt Vezérigazgató Úr!

Nincs nap, hogy valamelyik újság ne hozná a fülest arról, hogy a levitézlett elvtársak, társadalmunk tönkretételéért mintegy végkielégítés címen hogyan kapják soron kívül – még a felárral is – a személygépkocsit. Önök magyarázkodnak, amiről nékem a népszerű TV. műsor jut eszembe, melynek címe: Fele sem igaz. Szándékozom ebben az évben egy ötajtós Samarára befizetni, arra a típusra, melyet úgy kaptak az elvtársak, hogy az idehaza nem is létezett. Szeretnék választ kapni, milyenek az esélyeim?

Azt előljáróban be kell vallanom, hogy nem álltam a barrikád azon oldalán, ahol ártatlan emberekre löttek, később nem lettem verőlegény, és nincs birtokomban a Munkás-Paraszti Hatalomért emlékérem. Gazdaságunk tönkretételében nem vettem részt, az, hogy lassan újra a hárommillió koldus országa leszünk, nem az én hibám, és nem rendelkezem a Magyar Népköztársaság érdemrendjével sem. A mezőgazdaság szocialista átszervezéséhez semmi közöm, nem építettem Sztálinvárost, kimaradtam az eocénprogramból, nem az én ötletem volt a bicskei szellemváros, nem téptem a számat Bős-Nagymarosért, és nincs birtokomban a Szocialista Magyarországiért Érdemrend. Egyetlen kiüntetésem sincs, ami számomra ilyenkor, mert nem nyűzsögtem ott, ahol osztják. Képviselő sem vagyok, mert ha az lennék, a parlament büféjében két kávé között próbálnám kocsipróblémámat megoldani. Tudom, nem illik vele dicsekedni, de nem építettem állami pénzből villát Leányfalun, Rózsadombon vagy a Balatonon, nem voltam első, második vagy harmadik tíkár egyik megyében sem, és nem vettem részt a szedd meg magad akcióban. Nem jártam vadászni nagyjainkkal, úgy mint Kádárval, Bereczcel, Grósszal vagy Czine gével. Bár itt már van némi tapasztalatom, sikeresen vadásztam étolajra, Béres cseppre, de a 24-es gyerekcipőt elhibáztam. Mindebből láthatja: kisember vagyok, nem a maguk fajtája, olyan másodosztályú állampolgár. Afféle kis bunkócoka, ahogy egyszer hallottam Debrecenben az átadótelepen vagy öt éve az egyik kocsiatadótól, miután bepöccent az ügyfélnek nevezett áldozatra, mert az nem volt hajlandó átvenni a harmadik hibás autót sem. Arra az állású ürügyre hivatkozott, hogy így is három év helyett öt évet várt, miközben az autó ára vagy 25 000 ezerrel növekedett. A színt is kifogásolta, szerinte egy színből nem lehet választani. Gonosz egy ürge volt. Az igaz, hogy le nem köpték őt, és a „bunkó” is úgy hangzott el, hogy csak a többiek hallják, végül is megtörtént a kiszolgálás, úgy szocialista módon. A többiek ahogy megfigyeltem, inkább telettek. Sokat gondolkodtam, hogy lehetne a sorbanállást csökkenteni. Talán az lenne a megoldás, ha már a növekvő költségek nem tartják vissza az embereket, hogy az ügyfél minden várakozó évben egyszer kötelezően megjelenjen valamelyik kocsiatadónál, ahol is 25 botütést mérnének rá, és közben az édesanyját is szidnák. Így érezné az elvetemült, hogy önök milyen kegyet gyakorolnak vele, hogy egyáltalán autót kaphat, olyan típust, és olyan színt amilyet akar. Ha az illető reklámát, büntetésből előlről kezdi a sort.

Mivel magam is azok közé tartozom, akivel a MERKUR azt csinálhat, amit akar, akit nem véd semmilyen jog, újra érdeklődöm, érdemes-e befizetnem kocsira, és az összekuporgatott pénzem odaadni az OTP-nek nevetségesen alacsony kamatra, hogy majd mondjuk nyolc év múlva, ki tudja talán egymillióért, kapjak öntől egy hibás, rosszul összerakott, életveszélyes, a nyugatiakat röhögésre ingerlő autót, mely jó, ha hazáig elmegy. Esetleg próbálkozzam megszerezni a kiüntetések, az elvtársak kegyeit vagy az ön jóindulatát? Igyekeztek első osztályú állampolgár lenni, akit a MERKUR nem néz baleknak?

Válaszát várom, maradok tisztelettel, egy potenciális jövőű ügyfelük.

Soós Géza

HÍREK A GAZDASÁGBÓL

– Szerény, de nyereséges (9 millió forint hasznót hozó) évet zárt az egy évvel ezelőtt létrejött magyar-amerikai vegyes vállalat, a Schwinn-Csepel Kft. Az elmúlt hónapokban 60 millió forintot fordítottak különféle beruházásokra, további 40 milliót a technológia fejlesztésére és az átszervezésre.

A Schwinn-Csepel működésének első évében 200 ezer kerékpárt készített, mintegy húsz típusból, illetve azok 50–60 változatából. Valamennyit belföldön adtak el, néhányat azonban tesztelésre szállítottak NSZK-beli, francia, holland és USA-beli kereskedőknek. A cég a napokban megnyíló amszterdami bemutatón is kiállítja termékeit és üzletkötésre is számít. A Schwinn minősítő jelzéssel ellátott Csepel kerékpárok 25–30 százaléka kerül már az idén a külpiacra. A vállalat a tavalyi egymilliárd forintos árbevételét 1,3 milliárd forintra növeli 1990-ben.

– Megalakult a Shopping Centre Sopron Részvénytársaság; 40 millió forintos alaptőkéjéből 89 százalékkal a bécsi Landerbank és Ausztria egyik legnagyobb építési vállalkozása, a Kallingerbau cég, 11 százalékkal a soproni Dózsa Mezőgazdasági Termelőszövetkezet részesedik. Az rt. 150 hektáros területén kereskedelmi, idegenforgalmi és szabadidő-létesítményeket akarnak emelni. A koncepció szerint üzletek, éttermek, konferenciatermekkel berendezett szálloda, a szabadidőközpontban uszoda, tenisz-, golf- és lovaspálya, továbbá különféle orvosi szolgáltatások és kisebb mozi-termek is lennének ott. A tervezésnél a városiak véleményét, igényeit, javaslatait figyelembe veszik. A beruházás első ütemében 4 milliárd schillinget fektetnek be, osztrák állami garanciával. Ebben a szakaszban 2 ezer új munkahely létesül a városban. A beruházást legkésőbb a világiállásra tető alá akarják hozni.

– Felmondta utolsó kizárólagos kapcsolatát is a külkereskedelmi vállalatokkal a Salgótarjáni Vasöntöde és Tűzhelygyár. Márciustól nem számít a Transelektro és annak nyugatnémet leányvállalata, az Eltrans folyamatos piaci szolgáltatásra sem, önállóan köti valamennyi export-import üzletét. A legutóbbi szakítás évi ötmillió nyugatnémet márká értékű forgalom lebonyolításának többletfeladatát rója a nógrádi cégre, s ezt létszámnövelés nélkül oldják meg. A saját lábára álló vállalati külkereskedés azonban nem jelenti a szakkivállalatoktól való teljes elzárkózást. Ígéretes üzletek reményében eseti megállapodásokkal továbbra is igénybe veszik a külkereskedelmi cégek közvetítő tevékenységét.

Gazdaságpolitikai rovatunkat szponzorálja az M&M szoftverház Kft.

Egy nagy magyar feltaláló

Asboth Oszkár emlékezete

A helikopter feltalálója, Asboth Oszkár az Arad megyei Pankotán született 1891. március 31-én és harminc évvel ezelőtt, 1960. február 27-én hunyt el Budapesten. Abból az Asboth családból származott, melynek két tagja is hírnévre tett szert az 1848-49-es szabadságharcban: Sándor azzal, hogy áruló lett, bátyja Lajos pedig, ki bátorságával tábornokságig vitte azzal, hogy csaknem ő is október hatodika áldozatai közé került.

Asboth Oszkár középiskoláit Aradon végezte, s érdeklődése már ekkor az aviatika felé fordult, Blériot, a Wright fivérek s más híres repülők példája nyomán. Első ifjú próbálkozásai kötéllel motorkerékpárhoz kötött és így vontatott motor nélküli modellekből álltak. Majd 1909-13 között Aradon, Szabadkán és Wiener Neustadtban repülőgéppel kísérletezett; utóbbi város repülőterén az általa készített önműködő stabilizátort is kipróbálták. A világháború idején a fischamendi repülőgépgyárba vezényelték katonai szolgálatra, s ugyanitt hamarosan megbízást kapott a császári és királyi Légcsavarkísérleti Intézet megszervezésére és vezetésére. Munkáját sikeresen végezte, s megalkotta az ún. Asboth-emelőcsavart. Az 1918-as év során Kármán Tódor és Asboth Oszkár egymástól függetlenül végzett repülési kísérleteket Budapesten, az „eseménydús” idők azonban nem kedveztek a tudományos kutatásnak, s némi szünet állt be a munka menetében. A háború után Asboth újult erővel látott a gépépítéshez, s 37 éves korában *technikatörténelmi esemény vitt véghez!* A helyszín Kispest határában a Cséritelep volt. A *Nagy magyar feltalálók* című könyv szerint „A világon az első

helikopter az 1928. szeptember 9-én felszállt Asboth-féle emelőcsavaros gép volt. Függetlenül és vízszintesen egyformán manőverezett.” A Határ út közelében fekvő személtelen e sikeres felszállás révén került be így a technika történetébe. Asboth családtagjain és néhány munkatársán – mint *Seres István* mérnök és *Hosszú István* szerelő – alig volt szemtanúja a nagy eseménynek. Az AH1 jelzésű gép pilótaülésén *Vígh Mihály* ült, s kormányozta a képen látható szerkezetet a „magasba.” A következő években Asboth megépíti második, harmadik és negyedik helikopterét is, melyek csupán annyiban különböztek egymástól, hogy más és más elrendezést kaptak a stabilizáló felületek, s egyre inkább egyszerűsödött az egész konstrukció. E gépeknek két darab, egymással ellentétesen forgó és egymás alatt elhelyezett 4,35 méter átmérőjű, fából készült emelőcsavarja volt. Az AH3 és AH4 jelűekkel 20–30 méter magasságú, három méteres másodpercenkénti sebességű függőleges repüléseket, s több megszakítatlan egyhelyben lebegést, előre-hátra és oldalra manőverezést sikerült végrehajtani.

A hivatalos magyar körök – sajnos! – meglehetősen közönnnyel szemlélték Asboth kísérleteit, s még csekély érdeklődést sem mutattak gépei iránt. Nem így az angolok, akik 1933-ban Londonba hívták. Itt nem várt akadályba ütközött, mivel a spanyol rivális, a Cierva-gépek gyártója hegyet-völgyet megmozgatott munkájának akadályozására. Ezután Berlinben és Aachenben német támogatást mellett folytatta munkáját, ám itt tudományos vitákba bonyolódott, s eredményeit szakmai féltékenységek is hátráltatták.

Asboth Oszkár.

Visszatért Londonba, s megalapította az „Asboth Helikopters Ltd”-t; helikoptereinek kizárólagos gyártását azonban hamarosan a Blackburn Aircraft szerezte meg. Ezután Franciaországba ment és itt is elkészült egy gépe, az AH 4/a jelű. Kálváriája mindezzel nem ért véget: Berlin, London s újra Berlin következett. Kitért az újabb világháború, s ő egy darabig Németországban rekedt. Hazatérte után nyugalmasabb idők következtek.

Szaktanácsadója lett az Újtársakat Kivitelező Vállalatnak, publikált (*Az első helikopter* című könyve 1956-ban jelent meg), megépítette a légszavaros hajót, mely kavicsal megrakottan az újlaki parttól az Árpád-hídig fuvarozott.

Megkapta a Paul Tissandier-díjat, melyet a technika legkiválóbb alkotójának ítélnék oda. Kitüntették a Magyar Repülő Szövetség díszoklevelével és a Gépipari Tudományos Egyesület oklevelével. E megkétszerezett elismerések betetőzése volt a Kossuth-díj, melyet 1960. március 15-én vehetett volna át. Február elején tudta meg a hírt, de hiába, sorsa másképp alakult. Szívbetegséggel a Rókus kórházba szállították, ahol a gondos orvosi kezelés ellenére február 27-én elhunyt.

Az egykori Éva utca, ahol a helikopter magyar feltalálója családjával lakott, ma Asboth Oszkár nevét viseli.

Polgárdy Géza

Régi és új

Két Bácskapocs egy megyében

Én is kérdezhetek? – Melyiket?

Minden bizonnyal sajtótörténelmi ritkaság tanúi lehettek a minap a Bács-Kiskun megyei olvasók. Történt ugyanis, hogy egy napon két ugyanolyan fejlécű közéleti hetilap került az újságosstandokra, mégpedig Bácskapocs néven. Igaz, az egyik újságnév előtt ott szerepel az „új” jelző. Ez is sejteti, valami történt a hetilap körül. Még mielőtt belebonyolódnánk abba, hogy a régi lap az új, az új pedig a régi, kezdjünk hozzá a történethez.

Egyesztendő jubileumát sem érte meg a Kecskeméti szerkesztett Bács-Kiskun megyei független hetilap, az

imént megnevezett Bácskapocs. Az először tavaly május 28-án napvilágot látó, kezdetben még érdeklődést is kiváltó sajtóorgánium szerkesztője a beköszönő soraiban hiteles, őszinte, gerinces, szembenéző újságot ígért. Időközben azonban kiderült, a Bácskapocs nem retten ugyan vissza a valóság feltárásától, a múlt rendszer hibáinak, főszereplőinek kipellengérezésétől, ám ezt nem mindig a legmegfelelőbb stílusban tette. A bátor lap munkatársai közül jó néhányan korábban az akkor még MSZMP-tulajdonban lévő napilapnál, a Petőfi Népe-nél dolgoztak. Meglehet, furcsa helyzet állt elő, hiszen a két redakció egy épületben maradt, ráadásul mindkét újságot a Bács-Kiskun Megyei Lapkiadó Vállalat adta-adja ki, igaz, a Bácskapocsot az Erdősi Ker. Kft. megbízásából. A Petőfi Népe is a megújulás, a függetlenség útjára lépett, hasonlóan más megyei lapokhoz. Összehasonlítgatást nem érdemes tenni a Bács-Kiskun megyei újságok között, hiszen valamennyi más profilú, különböző példányszámú és élesen elütő érdeklődési körű. A helyzet mégis elmérgesedett.

A Bácskapocs rendszeresen pellengérré állította a Petőfi Népe egyes cikkeinek tartalmát, leginkább szerzőjét. A vita egyre inkább hevesebbé, személyeskedővé vált, hovatovább az olvasóknak is feltűnt: miért piszkálja egymást a két „társlap”, a „konkurens” újság. Azután jött a Südi-ügy, ami a parlamentbe is begyűrűzött. Megint csak vádaskodások, vagdalkozások következtek, „természetesen” az újsághasábon. A Petőfi Népeben Südi Bertalan és Erdősi Imre (a laptulajdonos) nyilatkozott a Bácskapocsról az első oldalon. Ekkor már sejteni lehetett, viharfelhők gyülekeznek a Bácskapocs fölött. Meglehet, finanszírozási gondok is felmerültek, ám a magát kitartóan függetlennek nevező közéleti hetilap a történetek értelmezéséről cikket akart megjelentetni, ám ennek közzétételéhez a lapgazda, Erdősi úr nem járult hozzá, a nyomdában leállította a vezércikk kiszedését. A Bácskapocs ötödik száma így kedd helyett csütörtökön jelent meg, igaz, az inkriminált cikkel együtt. A lap munkatársai megkapták a Bács-Kiskun Megyei Lapkiadó Vállalat igazgatójától a fel-

mondólevelüket, azzal az indokkal, hogy a vállalat nem adja ki tovább a Bácskapocsot.

Ezek után persze nem állt meg az élet. A régi szerkesztőség Új Bácskapocs néven kíván tovább lapot jegyezni, és keresik az anyagi támogatókat, a szponzorokat. A lap árát máris fel emelték 18,50-ról 23 forintra. A korábbi szellemében, stílusban kívánnak publikálni, „Ez a régi, az igazi Bácskapocs” jelmonddal. És „igazi” lapot akar az olvasó kezébe adni az Erdősi által felállított szerkesztőgárda is. Hogy melyik lap lesz az olvasottabb, keresettebb, népszerűbb? Erre most még korai lenne választ adni, hiszen minden bizonnyal előbb még jogi kérdésekben is orvoslást kell keresniük a hirtelenjében megkettőződött Bácskapocsoknak.

Az már biztos, az újságosok szerdán reggel bajban voltak, amikor Bácskapocsot kértek az olvasók, a ve-vők. Magam is hallottam, amikor elhangzott a kérdés:

– Melyikből tetszik? A régiből, vagy az újból?

Borzák Tibor

Munka nélkül = remény nélkül

Munkanélküliség Baranyában

Baranya megye kritikus körzette nyilvánítását nem kevés munkaügyi probléma felszínre kerülése eredményezte. Noha a megyét egészen napjainkig iparilag fejlettnak és problémamentesnek ítélték meg, mára már azt mondhatjuk, hogy helyzete az ország gazdasági helyzetének kicsinyített mása, súlyosbítva olyan problémákkal, mint a bányavállalatok szanálása vagy jövőbeni felszámolása. Az elhelyezkedni nem tudók száma már most is nagyon magas és a prognózis szerint számuk várhatóan drasztikusan növekedni fog. Ennek okai – mint ahogy egy tavaly októberi megyei tanácsi előterjesztésből kiderül – nem speciális, nemcsak a megyére jellemző problémákra vezethetők vissza. Az indítékok, sajnos, ismertek: a vállalatok veszteséges tevékenységeinek megszüntetése, a központi támogatások mérséklése, a piacok beszűkülése, az infláció felerősödése.

– Milyen eszközök állnak rendelkezésre a munkanélküliség orvoslására? Mit kellene és mit tudnak tenni ez ügyben? Megfelelő-e a jelenlegi rendszer a probléma átfogó kezeléséhez, vagy más szervezeti felépítésre van szükség? – Ezekről és a hozzájuk kapcsolódó feladatokról kérdeztem Kraszói Józsefet, a Pécsi Városi Tanács, és dr. Kamarás Károlyt, a Baranya Megyei Tanács VB. munkaügyi osztályának vezetőjét.

– A kormányzat által meghirdetett aktív foglalkozáspolitikát három lépcsőből áll – válaszol Kraszói József. A munkanélküliség megelőzéséből, ahol kialakult, annak csökkentéséből és a munkanélküliekről való gondoskodásból. A megelőzés lényegében a dolgozó konvertálhatóságát jelenti, tehát egy szélesebb képzettség elérését szorgalmazza. A munkanélküliség csökkentésében a rendelkezésre álló foglalkozáspolitikai eszközök alkalmazhatók, az átképzés, az újrakezdési kölcsönös folyósítása. A munkanélküliekről való gondoskodás pedig jelenthet végkielégítést, ami maximum huszonnégy havi átlagfizetést jelent, vagy munkanélküli segélyt.

– Tudomásom szerint jelen pillanatban a megye munkaerőhelyzetével három helyen is foglalkoznak: a megyei tanács, a Megyei Szolgáltató Irodán és a városi tanácsokon. Végül is ki rendelkezik konkrét kezelési joggal?

– A megyei tanács, s alájuk tartozik a Baranya Megyei Szolgáltató Iroda. A helyzet nem éppen ideális, hisz gyakran párhuzamosan végezzük ugyanazt. Ezenkívül az ügyfelek sem tudják pontosan, hogy hová forduljanak.

– Hogyan lehetne ezen segíteni?

– A megoldás talán a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében bevezetett rendszer lehet, mely bizonyos foglalkoztatási körzeti központok létrehozását jelenti. Szakmailag az ÁBMH-hoz, hatáskörileg pedig a megyei tanácshoz kapcsolódnak és két lépcsőben működnek: létezik egy megyei központ, általános koordinálási feladattal, és

vannak körzeti központok, amelyeket úgy alakítottak ki, hogy behálózzák az egész megyét. Tudomásom szerint itt végzik a hagyományos munkaügyi szolgáltatásokat, az újrakezdési és pályakezdési kölcsön, valamint a munkanélküli segély elbírálását.

– Ez a rendszer, gondolom, gond nélkül alkalmazható lenne Baranya megyében is.

– A Baranya Megyei Tanács VB. munkaügyi osztálya, tekintettel a megye kritikus körzette való nyilvánítására, elismerte ennek a rendszernek az indokoltságát, de hozzátették, hogy bevezetéséhez meg kell várni az önkormányzati törvény életbe lépését.

– Szabolcs-Szatmárban miért nem kellett megvárni ezt a törvényt? Mi a jelentősége ennek itt Baranyában?

– Miután ebben a tekintetben a megyei tanács végrehajtó bizottsága döntött, csak személyes véleményemet tudom elmondani. Vagyis azt, hogy ennek a körzeti központnak a létrehozása nem kívánatos folyamatot indítana el a megyei tanács szervezetén belül.

– Arra gondol, hogy a megyei tanácsból kiválna a munkaügyi osztály és ez jelen pillanatban nem érdeke?

– Igen, például. Az önkormányzati törvény életbe lépéséig valóban nem lehet tudni, hogy a megyei tanácsra milyen feladat és hatáskör hárul és ez visszatarthatja őket egy esetleges szervezeti változástól.

– Mostani helyzetükben mit tudnak tenni a munkaerő keresleti-kínálati összhangjának megteremtéséért?

– Nem sokat. Jogosultságunkból adódóan erőinket csak a megelőzésre tudjuk összpontosítani, tehát az optimális beiskolázás elősegítésére. A többire sajnos nincs hatáskörünk, ezért érezzük úgy, hogy kikerültünk a város munkaerőpiaci vérkeringéséből.

A megyei tanács munkaügyi osztályának vezetője, dr. Kamarás Károly más oldalról próbálja a kérdést megközelíteni.

– Véleményem szerint ez a panasz csupán a szolgáltató iroda hovatartozását érinti. Az iroda városi és megyei feladatokat együttesen lát el. S miután munkanélküli segélyt, végkielégítést, újrakezdési kölcsönt stb. csak akkor lehet igénybe venni, ha az illető másfél órás ingázó körzeten belül nem tud elhelyezkedni, ezért nem lehet a munkaerőpiacon behatárolni közigazgatási vonzáskörzeteket. Hisz másfél óra alatt Pécsről bárhová el lehet jutni Baranya megyében.

– A körzeti központok létesítése ellen önök részéről milyen kifogások merültek fel?

– Az tévedés, hogy mi elleneztük volna. Annyira nem, hogy gyakorlatilag a mi elképzeléseink alapján történt a rendszer szakmai kidolgozása.

– Miután Szabolcs-Szatmárban már működik ez a rendszer, mi lehet a konkrét oka, hogy Baranyában késlekednek a bevezetésével?

– Ezt nem tudom pontosan megmondani. Biztos vagyok azonban abban, hogy bevezetés elkerülhetetlen,

mert a jelenlegi tanácsi szervezetben ezt a munkaügyi feladatot – tárgyi és személyi feltételek hiányában – nem lehet ellátni. Az ÁBMH ehhez plusz státuszt adna, dologi és működési költségeket finanszírozna. A mostani tanácsi költségvetési helyzetben ez hatalmas segítség lenne.

– A rendszer bevezetésével kiválnának a tanácsi szervezetből?

– Nem azt kell nézni, kiválnak-e vagy sem, hanem azt, hogy így létrejön egy egységes megyei munkaügyi szervezet a vb felügyelete alatt. Ezzel megszűnne a városban és megyében való gondolkodás, egységes területté válna egyetlen feladattal.

– Nem tart attól, hogy az önkormányzati törvény bevezetésekor hatálmón lévők nem ezt a rendszert részesítik majd előnyben?

– Bármilyen politikai koncepció jut érvényre, ezt a problémakört örökölni fogják. Azt pedig nem szabad el-

felejteni, ha lesz százhuszezer munkanélküli, akkor problémájukkal vajon ki fog majd foglalkozni? Senki sem kerülheti ki ezt a kérdést.

– Kezelhető lesz egyáltalán a jövőben a munkanélküliség?

– A jelenlegi szervezetben nem. És egyre kevésbé. Sürgősen lépni kell hát, mert a késlekedés nagyon sokba fog kerülni.

A Megyei Szolgáltató Iroda adatai alapján 1989. december 31-én 681 munkanélkülit tartottak nyilván Baranya megyében. Január 22-re ez a szám 852-re emelkedett. Az irodát naponta 130–150 ember keresi fel, és csak a januári forgalma megközelítette a tavalyi utolsó negyedév összesített adatát. A munkanélküliséget nem lehet elkerülni, de a belőle fakadó hátrányok csökkentésében lehet, és kell is lépni. Lehetőleg minél előbb, mert az idő nem nekünk dolgozik.

Óvári Zsolt

Mit keresnek a japánok Kelet-Európában?

Az egykori keleti tömb országai közül jelenleg Magyarországon a legkedvezőbb a klíma a külföldi tőke beruházásai számára – tartják a tokiói Kelet-Európa-szakértők. Az olcsó munkaerő és a magánkézben lévő jelentős devizatartalékok miatt Lengyelország is vonzó ilyen szempontból, annak ellenére, hogy külföldi tartozásai nyomasztóak. Csehszlovákia mellett pedig az szőlő, hogy jórészt rendelkezésre áll az ipari infrastruktúra.

Mindez azonban nem jelenti azt, hogy a japánok valami nagy lehetőséget látnának Kelet-Európában. 1989 első kilenc hónapjában a teljes japán exportnak mindössze 0,23 százaléka irányult a hat fontosabb kelet-európai országba (az NDK-ba, Lengyelországba, Csehszlovákiába, Magyarországra, Romániába és Bulgáriába). Ennek értéke vámhatósági adatok szerint 469 millió dollár volt, miközben a teljes japán kivitelt ebben az időszakban 205 milliárd dollárra rúgott. Az említett országokból származó japán behozatal a 155 milliárd dolláros összimport 0,35 százalékát tette csak ki, 551 millió dollár értékben.

A kelet-európai japán export főleg gépekből, gépi berendezésekből áll, az onnan érkező áruk között meg elsősorban a mezőgazdasági és halászati termékeket, továbbá az acélt és az alumíniumot kell említeni.

Tokióban a legtöbb szakértő egyetért abban, hogy ezek az adatok a belátható jövőben sem változnak majd meg drasztikus módon – annak ellenére sem, hogy Kelet-Európa mennyire átalakult politikailag. A tokiói Kereskedelmi és Ipari Minisztérium kelet-európai és szovjet osztályának igazgatója, Kiosi Tanigava meggyőződéssel állítja, hogy Kelet-Európa tíz év alatt sem éri el az 1. százalékos részesedést Japán külkereskedelmében (a Szovjetuniót nem számítva ide). Amint rámutatnak, Japánban alig mutatkozik kereslet azok iránt a termékek iránt, amelyeket Kelet-Európa manapság gyárt. A másik oldalon viszont kétségtelen, hogy a kelet-európaiak erősen érdeklődnek a japán árucikkek széles skálája iránt, csak hogy nincs elegendő keménydevizájuk.

És ebben rejlik a nagy lehetőség a japán kereskedőházak számára. Egész világra kiterjedő összeköttetések révén Japánon kívül sokfelé el tudják adni, amit a kelet-európaiak kínálnak. A Micubisi cégnek például 86 országban van irodája (ebből 8 a keleti tömbben). A Szogo Sosa néven ismert kilenc nagy kereskedőház többi tagjának hálózata sem igen kisebb, és valamennyien eltökélték, hogy hálózatukat ki is használják.

A C. Itoh & Co. cégnek lényeges szerepe volt abban, hogy a Suzuki cég megállapodhatott Magyarországgal. A kereskedőházak, amelyek az utóbbi évtizedekben főleg a Szovjetunióra fordították figyelmüket, most egész sor elgondolást dolgoznak ki a kisebb KGST-országokra. A Marubeni Corp. például magyar partnerekkel hús- és gyümölcslekonzerveket akar gyártani és külföldön forgalomba hozni, egy bolgár gyógyszeripari trösztrel gyógyszerek japáni értékesítésében akar közreműködni, Romániában pedig férfiruha gyártását szorgalmazza. A Micui és a Szumitomo cég együtt készíti elő Daihatsu-autók előállítását Lengyelországban.

A Szogo Sosa cégeinek mindig is az volt a fő erősségük, hogy a gyárak tervezésétől és felépítésük finanszírozásától az építőanyag és a gépek szállításán át a késztermék értékesítéséig mindenben üzleti partnereik rendelkezésére állanak.

A közvélemény tényfeltáró vizsgálatot követel!

Elég volt a ködösítésből a 20 milliárd dolláros államadósság körül – aminek terheit minden erővel és eszközzel 10 millió olyan polgártársunkból préselnék ki, akik e tettek elkövetésében teljesen ártatlanok, akiknek tudta és beleegyezése nélkül felelőtlen és alulképzett hatalmi körök zsákszámba szórták a valutát boldognak-boldogtalannak, lényegében az össznépeesség mintegy 5 százalékat kitevő – a nagy nemzeti ökörsütés körül forgolódo kedvezményezettnek!

A dolgok egész menetére mi sem jellemzőbb, mint az a mód, ahogy a felszámolás előtt álló rezsim miniszterelnöke a parlament őszi ülészakán szerényen bevallotta, miszerint a pénzügyi kormányzat részéről eddig bevallott adósságállomány 3 milliárddal több a feltételezettnél...

Nem tartom elképzelhetőnek, még a gombamódra létesült bankok és részvénytársaságok világában sem, hogy tételes nyilvántartásoknak nyoma vesszen a felvett külföldi kölcsönök elosztásáról? Bizonyos vagyok benne, hogy egyetlen nemzetközi jogász avagy közgazdász sem tartja elfogadhatónak – még államközi viszonylatban sem – az olyanfajta érvelést, hogy ezek a nehéz pénzek eltűntek a hazai pénzvillám útvesztőiben – netán a rulettasztalok újszülött közönségének zsetonjain úsztak el?...

Ezek félrevezető feltételezések – amik csupán a közvélemény megtévesztésére alkalmasak. Az, amit az ország lakossága joggal megkövetel a kormányzattól, a következő: Névvel, címmel és más idevágó adatokkal egyetemen – tehát cégszerűen – számot kell adni azokról a nagyberuházásokról, kisberuházásokról, állami és magánszektorról és személyekről – amelyek és akik a felvett kölcsönök kedvezményezettjei mind a mai napig!

Hargitai István

A SZOVOSZ Országos Lakásszövetkezeti Választmánya eljárást kezdeményezett az Alkotmánybíróságnál, s beadványában kérte a lakáscélú állami kölcsönök után fizetendő kamatadóról szóló 1989. évi XLIX. törvény megsemmisítését. E jogszabály álláspontunk szerint sérti az Alkotmánynak a méltányos közteherviselés alapelvét meghatározó 70/I. paragrafusát.

Hadirokkantak érdekvédelme

Megkezdődött a hadirokkantak érdekvédelmi szervezete, a Magyar Hadirokkant Szövetség szervezése. Kérjük azon hadirokkantakat és hadiözvegyeket, akik tagjai akarnak lenni a most alakuló szövetségnek, jelentkezésüket küldjék az alábbi címre: Hadirokkant Szövetség, 1509 Budapest, 119. Pf.: 53.

Kedves Diczházi Úr!

Érdeklődéssel olvastuk a „Dátum” február 23-i számának 8. oldalán a „Bundázott-e az ÁPISZ” c. cikket. Szeretnénk ehhez néhány olyan észrevételt tenni, mely a körülményeket vizsgálja és megvilágítja.

– Az ÁPISZ a Fővárosi Tanácshoz tartozó vállalat, a minisztériumnak nincs beleszólási lehetősége a vállalat működésébe és életébe.

– Az ÁPISZ átalakulásával kapcsolatos kérdéseket, nem utolsósorban tárcánk igénye alapján is, a Fővárosi Tanács és a Legfelsőbb Bíróság vizsgálta, és ebben az ügyben a Legfelsőbb Bíróság a tárgyalás után állást is foglalt.

– A HungarHotels ügyében az Igazságügyi Minisztériummal és a Legfelsőbb Ügyészséggel együtt éppen tárcánk nyújtott be törvényességi óvatát, mint arról a magyar sajtó széles körben tájékoztatta a közvéleményt.

Való igaz, hogy a privatizáció menetét szabályozó törvények – és ez egyaránt vonatkozik a belföldi és a külföldi részvétellel történő átalakulá-

sokra – sok joghézagot és hiányosságot tartalmaznak. Tárcánk ezek ellen folyamatosan fellép, és többek között például azt is szorgalmazza, hogy ne lehessen az 50%-os külföldi részvételt el nem érő vegyes vállalatok esetében hatósági engedély nélkül megalakítani a vegyes vállalatot, hanem a százalékos arány rögzítése helyett minden esetben kerüljön sor, a nyilvánosság bevonásával, a tevékenység engedélyezésére.

A cikkben kifejtett konkrét javaslatokkal egyébként tárcánk vezetése messzemenően egyetért, és úgy véli, hogy a Vagyongyűnökség működése azok megvalósítását jelentős mértékben segíteni fogja.

Ami pedig a miniszterünkkel kapcsolatos személyes hangvételi megjegyzést illeti, szeretném tájékoztatni, hogy nincs villája.

Budapest, 1990. február 23.

Tisztelettel:

Gyárfásné dr. Fekete Judit
Kereskedelmi Minisztérium
Sajtó Önálló Osztály vezetője.

 Számoljunk csak! ✓

Jó bor –
céger nélkül

Könnyen tartja azt a közmondás, hogy a jó bornak nem kell céger: amikor ez a bölcsesség született, nem agyafúrt tévéreklámok, hanem a korcsma előtt kifüggesztett alkalmi jel hirdette az avatott szemnek, milyen színű és évszámú bor kapható odabent. Ha jó volt az itóka, természetesen nem kellett még ennyi sem: híre ment, s inét származik a mondás.

Nagyon szép is ez, ha csupán történetileg nézzük. De a régi dicsőségből nem adnak vissza az önkiszolgálóban, jobban szeretik a zöldhasú Bartókot. Amikor csupán a legjobb borok gondja-öröme nyugodott a termelő vállán, és sört csak sátoros ünnepen kóstolt az átlagmagyar, mindez rendjén is volt. Egy-egy faluban azt itták, ami éppen termelt: a légytetőt, bicskanyitogatót, háromembereset éppúgy, mint a messzi vidékeken is kedveset. Az exportra sem volt gond; a jobb borokért maguk jöttek el a vevők vagy megbízottjukkal előlegeztették meg.

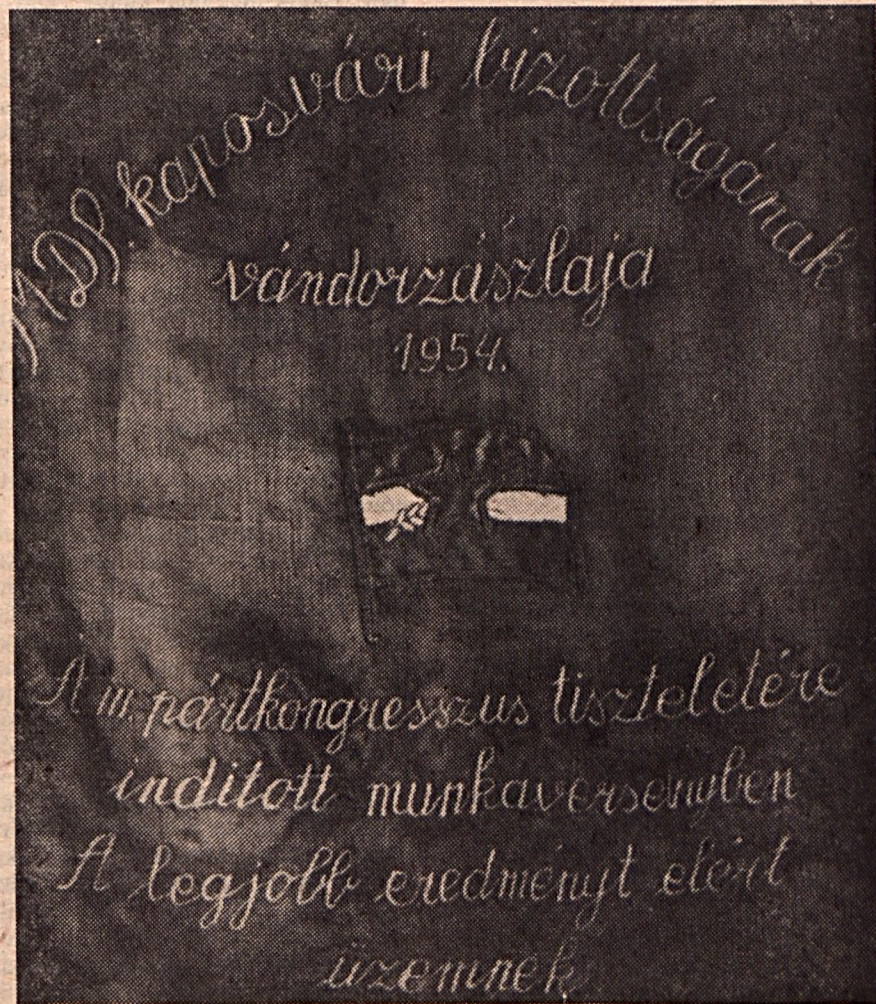
Manapság azonban más a helyzet. Hazánk csak a nyolc-tizedik legnagyobb bortermelő, de az ötödik borexportőr Európában. Ahhoz, hogy még előbbre jusson, főleg állandó minőségű és mennyiségű óborral kellene megjelennie a piacon. Ennek fedezetét az teremthetné meg, legalábbis részben, ha itthon nem a sör és a rövidital fogyasztásában tartanánk az előkelő helyet, hanem visszaszoknánk a tényleg egészségesebb borra. Ez kereslet jelentene a közepes minőségű termékre is, amely ma már jó borkezeléssel

kiváló asztali nedű. Ez némi tőkét biztosítana a legjobb borok tartálékolásához, kellő időben, kedvezőbb piaci viszonyok közt való forgalmazásához.

Azonban a mai magyar embert semmi nem neveli a kulturált borfogyasztásra. A világ legneveltebbes rendelkezője, hogy szeszes italt nem szabad reklámozni. Ugyancsak pihent elme az, amelyik úgy véli, hogy a notórius alkoholisták ettől megszapornának! Ez az álszemérmes intézkedés vagy nem látott még igazi reklámfilm-et, vagy tényleg nincs tisztában azal, hogy aki az üdítőreklámot nézi, attól még nem válik antialkoholistává. Vagy el sem lehet képzelni olyasmit, hogy a bor mellett kulturáltan beszélgetnek és kortyolgatnak honfitársaink? Esetleg a nyári melegben nem sört, hanem hosszúlépést isznak?

Lehet, hogy a reklám nem sokat oldana meg a borforgalmazás hazai kérdéséből, de hiánya még kevesebbet. A jó hirdetés ugyanis nevel a fogyasztásra, mert hite szerint megszerzendő értéket mutat be, s ráadásul – a vevő tapasztalata nyomán – még minősít is. Hiába reklámoznak valamit agyon, ha mégsem olyan jó, vagy ha a választék bő, s van jobb. Az is egyértelmű, hogy éppen azért kellene céger a jó bornak, hogy végre belássák: nem kell annyira rossz bort – csinálni. Mert az olcsó ez esetben sem olcsóbb, csak az élelme-sebb ette el a másik elől a kenyeret.

Erdődi T. László

Azok a régi szép idők

(Fotó: Makai Károly)

Megkérdeztük...

A szekszárdi Bajcsy-Zsilinszky utca 10-es számú ház lakóinak képviselői keresték fel szerkesztőségünket, hogy a Szekszárdi Városgazdálkodási Vállalat bálásbutiknak óhajtja kiadni az alagsorban levő közös tárolóhelyiségüket – a megkérdezésük nélkül. Mindez úgy derült ki, hogy a vállalat egyik dolgozója odakísért egy érdeklődőt, hogy bemutassa neki a bérleményt. Féltük a lakók a nyugalmukat, ugyanis a nevezetes helyiség a bejárati ajtótól vagy 25 méterre helyezkedik el. Hozzá tartozik még a dologhoz, hogy ebben a házban kivétel nélkül tanácsai bérlakások találhatóak, ez pedig állami tulajdon. Igaz, a látogatást követően a házmaster kapott egy levelet is a vállalatától, melyben kötelezik a lakókat arra, hogy egy héten belül ürítsék ki a tárolót. „A megjelölt időpontot követően a helyiség kiürítését kártérítési igény nélkül elvégezzük.” Kedves lelvél, nem igaz? A lakók azon nyomban panaszos levelet írtak a vállalatnak, tanácsnak: köszönik, de nem kérik butikot a ház belsejébe.

– Nem is kaphatnak – válaszolja

...a közös helyiségek bérbeadásának feltételeit

kérdésünkre Koltai Péter, a Tolna Megyei Tanács építési osztályának csoportvezetője –, hiszen egy ilyen célra szolgáló helyiségnek közvetlenül az utcára kell nyílnia. Egyébként közös tárolóhelyiségre lakásonként 0,3 négyzetmétert kell biztosítani.

A következőkben már a városgazdálkodási vállalat házkezelőségének vezetőjét, Lantos Istvánnét kérdeztük:

– Ésszerű döntésnek tartja egy butik odatelepítését?

– Mi is megkaptuk a lakók levelét. Szó sincs butikról! Raktár céljára szeretnénk hasznosítani a tárolót. Hagyományos fűtés helyeit ugyanis most vezeték gázzal fűtenek a házban, így az alagsorban levő tüzelőtárolók, a lakásban levő kamrák elegendő helyet biztosítanak a lakóknak.

– Én ebben nem vagyok biztos. Egy-egy ilyen fűtőkamra körülbelül másfél négyzetméter alapterületű...

– Van az annál jóval több is! (Megjegyzem, nincs! Utólag lemérttem: 1,4 négyzetméter az alapterülete. G. ZS.)

– Ebben a tárolóban található a gáz fővezeték, a vízelvezető csap.

– A házfelügyelő kulcsot fog kapni a raktárhoz.

– Nem tartották volna becsültebbnek azt, hogy a lakókkal előzetesen megbeszéljék a bérbeadási szándékot?

– Rendelet nem írja elő az egyeztetést! Egyébként a panaszos levelet követően jutottunk arra a döntésre, hogy lakógyűlést hívunk össze. Itt felajánljuk a lakóknak azt is, ha szükségük van a helyiségre – fizessenek érte! Vállalatunknak ugyanis szüksége van a bevétel növelésére.

– Ha eddig nem fizettek, akkor milyen alapon kérem pénzt ezután? – háborodik fel a Szekszárdi Városi Tanács igazgatási osztályának helyettes vezetője, Schöckné dr. Terényi Katalin. – Első legyen a lakók hozzájárulása! Hatalmi szóval ma már nem lehet eredményt elérni. A városgazdálkodási vállalat jogköre egyébként, hogy továbbhasznosításra felajánlja ezeket a helyiségeket. Az e területen jelentkező panaszok miatt írásban javaslatot tett a városi tanács elnöke a vállalatnak, hogy a közös tárolóhelyiségeket – a körültekintőbb gazdálkodás érdekében – versenytárgyaláson, licites formában, a nyilvánosság bevonásával értékesítsék. Jelenleg ugyanis az az elv érvényesül, hogy aki jobban tájékozott, az kapja a bérleményt.

– Mit szól a javaslathoz a városgazdálkodási vállalat?

– Nem döntöttem – feleli székszárduán Orbán György igazgató. – A javaslat egyébként logikus.

A városgazdálkodási vállalatok valóban kiadhatják az állami ingatlanok közös helyiségeit, nem kötelességük megkérdezni előtte a lakókat, s a lakók a befolyó bérleti díjból egy fillért sem látnak. Az ugyanis a vállalatot illeti.

Valami nagyon érthetetlen. Miért tagadja le a vállalat illetékes vezetője, hogy tényleg megmutatták butikosnak, holott azt két lakó is tudja bizonyítani? Meg aztán nem értem, miért gondolják, hogy egy fűtőkamrában elfér egy kerékpár és mondjuk egy babakocsi is? Miért feltételezik, hogy aki raktárnak kívánja bérelni a helyiséget, az a házmasternek kulcsot fog adni? De az aztán végképp érthetetlen, ha egy javaslat ésszerű, akkor miért nem elég két hét sem az alkalmazhatóságának eldöntéséhez? Különösen, ha a bevezetése anyagi ráfordítást nem igényel, „csupán” az emberek közérzetét javíthatja.

Gergelyics Zsóka

Ördögöt a falra?

Hallgatom a rádiót, nézem a tévét, olvasom az újságot, s iszonyatos érzés kerít hatalmába. Ismét „fortélyos félelem igazgat minket”? Már megint szuggerálnak? Már megint bűnösnek kell érzennem magam? Húzd be a nyakad, ha magyarnak születél! Ismét kiütközött belőled az aljasság? Nem elég, hogy 40 éven át egy lefaszított nép tagja voltál, már megint nem bírsz magaddal? Antiszemita lettél?

Hallgatom az egyébként nagyon szimpatikus, nagy tudású rabbit, s mérhetetlen szégyen fog el. Szerinte a zsidóság helyzete hasonló itt, mint az erdélyi magyarságé Romániában. Behúzó a nyakam. Mit tettem? Kérem, ne mondják rám, hogy átlag román módon utálok valakit, mert más néphez tartozó, más vallást gyakorló, más nyelvet beszélő ember. Esküszöm, soha nem akartam lelőni senkit a villamosról, autóbusról, mert másképp gondolkodik, mint én, mint mi, akik érintve vagyunk.

Nem voltam fasiszta, apám s anyám sem volt az, mikor éppen amiatt kellett volna szégyenkezniük. Szélesebb környezetben, így munkahelyen sem hallottam soha zsidóaszt. Cigányozást, svábozást annál többet.

Nem voltak fasiszták azok a régi gyermekek sem, akik élelmet csempésztek be a gettóba, s ezt a felnőttek biztatására és segítségével tették. Nem volt fasiszta az az apátplébános sem, aki a szószékről ítélte el a zsidótörvényt, vagy az a helybéli pap sem, aki

a veszélyt vállalva menlevelekkel csempészte ki zsidó honfitársait az országból.

Tudtuk és vallottuk később Píllinszkyvel együtt, hogy „a század botránya” soha többé nem ismétlődhet meg. Akkor még nem tudtuk, hogy a „zöld botrány” mellett „vörös botránya” is van a századnak. Mégis bűnös néppé nyilvánítottak minket. Elhittük. Majd szép lassan elvesztettük a tartásunkat. Még ki sem egyenesedhettünk, s újabb bélyeget sütnék ránk: antiszemiták vagyunk. A magyar állampolgárok döntő többségének nevében nyilváníthatom tiltakozásomat. (A minden népben megtalálható sőpredéket nem számítom ide.)

Nem vagyok és nem vagyok antiszemita! Igénis szeretem Radnóti, Szerb Antal, Vas Istvánt, Sík Sándort. Tisztelem Konrád Györgyöt, korunk humanistáját, Hatvanyt, a mecénást, Einstein, a tudóst, Teller Edét, a nagy gondolkodót. És szerettem kis barátomat: Berger Ibit és Róna Verát, s mély megrendüléssel éltem át szeretve tisztelt barátunk, dr. Glöckner halálát. Egyetlen percig sem fordult meg bennem, hogy ők más emberek, mint én vagy mi mindannyian, mert ők nagybetűs EMBEREK voltak, s az élők ma is azok. De Gerő Ernőt, Rákosit nem tudom tisztelni, s gondolom ezzel zsidó honfi- és embertársaim közül is sokan így éreznek.

És miért az egyetlen Csurka-nyilatkozat robbantotta a bombát? Megérttem, ha valakinek nem tetszik Csurka stílusa. Az ízlések különbözőek. De ha százszor is elolvasom az inkriminált szöveg részt, nem érzek belőle antiszemita acsarkodást. Egyet érzek ki csupán: Csurka nagyon nem szereti Kun Bélát és a leninfiukat. Lelke rajta! Kívül még sokan nem szeretik őket. Ne-

kem csak hosszas töprengés után jutott eszembe, hogy Kun Béla zsidó volt. Számomra ő csupán egy szélsőséges kommunista. Gondolom, Csurka akkor sem szerette volna, ha a mozgalom e megkérdőjelezhetően nagy egyéniség netán református. Tudomásom szerint Stromfeld Aurél sem szerette, pedig egy hiten voltak. (Ezt az információt is most szereztem.)

Ki kell nyilvánítanom: én sem vagyok hajlandó sem tisztelni, sem sze-

retni a bármily hiten lévő csákmátékat, terrorlegényeket, despotákat és népbu-títókat.

Miért játszanak még mindig az ilyen nagyon törékeny fogalmakkal, mint az antiszemizmus?

Van egy régi magyar közmondás: Ha az ördögöt a falra festik, megjelenik. Könyörgöm, ne fessék falra az ördögöt!

Lajdi Klára
Mohács

Mégsem nő a köröm?

Lapunk február 2-i számában „A köröm tovább nő?” címmel megjelent cikkünkhöz a Magyar Államvasutak Debreceni Igazgatóságának igazgatója, Kovács Gyula az alábbi észrevételt fűzte:

A Debreceni MÁV Igazgatóság által kiadott igazgatósági utasítások ez évi január 15-i számában sajnálatos módon valóban a cikk által idézett szövegű hirdetemény jelent meg. Azonban a cikk által sugalmazott korábbi gyakorlat változatlan módon történő továbbélésének csak annyiban felel meg, hogy a hirdetemény – mely az ügy gyakorisága miatt előre elkészített nyomtatvány – változatlan formában, változatlan szöveggel jelent meg, nem tudatos politikai szándék eredményeként, hanem az utasítás szerkesztőjének felületlen munkavégzése következtében. Helyesbítése a 2. számú igazgatósági utasításban (február 14.) megtörtént.

Ami a párt és szakszervezeti szervezetek hatáskörének továbbélését és véleményének kikérését jelenti, már igazgatóságunk területén sem a ha-

gyományok változatlan módon való továbbélésének és alkalmazásának a jegyében történik. Az országgyűlés erre vonatkozó határozatának megfelelően itt is megszűntek a munkahelyi pártszervezetek, s eképpen a véleményük kikérésére sem kerülhet sor, s korábbi hatáskörüket sem tudják gyakorolni. Az igazgatóság területén pedig már két szakszervezet működik.

A hasonló nemkívánatos félreértések megelőzése érdekében valamennyi szolgálati hely vezetőjének a figyelmét felhívtam az olyan korábbi időszak gyakorlatához igazodó formanyomtatványok rovatainak a felülvizsgálatára és a jelenlegi helyzetnek megfelelő módosítására, amelyek a párthatáskörök érvényesítésére vonatkozó utalásokat tartalmaztak.

A cikk szerzőjének az utolsó bekezdésben megnyilvánuló pesszimizmusával ellentétben, a magam részéről bízom abban, hogy eljövendő közéletünk szóhasználatából a hajdan volt pártállam továbbélésére utaló kifejezések eltűnnek.

Nyílt levél Szentágotai János anatómus professzorhoz (1.)

Tisztelt Szentágotai Professor úr!
Az a Kéri Edit ír Önnek – az 1990. jan. 29-i Petőfi Népében megjelent Barguzini csontokról a Parlamentben című interjúval kapcsolatban, melyet Váczi Tamásnak adott –, aki a Hitel 1989./4. számában írt A 19-ek c. cikkében Önről is, és közölte az Ön levelének részletét is. A bator, hazáját szerető, az erőmű ellen szavazó 19 képviselőről írtam akkor. Ön idézte levelében a képviselőházzal kapcsolatban Dantét: „Ki itt belépsz, hagyj fel minden reménnyel”. Akkor nagyon büszke voltam Önre. Akadt 19, illetve, mint kiderült, 21, aki a majdnem 400 képviselőből szembe mert szállni a HATALOM-mal az IGAZSÁG érdekében!

Most, ez után az interjú után nemcsak nem vagyok büszke Önre, hanem elszomorodtam. Tudáshoz általában is méltatlan, hogy egy befejezetlen tudomány kutatás középső fázisában ex cathedra nyilatkozzon: „En úgy látom, semmiféle kétség nem lehet, hogy egy aránylag fiatal nőt találtak”. – Hogyan nyilatkozhatja, kedves professzor úr, hogy semmiféle kétség nem lehet, amikor a csoportvezető professzor is azt mondta 2–3 hónap múlva tudnak választ adni a mikroszkópos és vegyi vizsgálat után a nemiség kérdésére!?

Es bár én nem vagyok szakember, csak amatőr történetkutató, de az ásatásnál Barguzinban – a 4 antropológust kérdezgetve, amikor a földből kimenték a koponyát, és nem a medencecsontot! – 3 perc alatt megmondták mind a 28 csontváz nemét és 5 éves behatárolással az életkorát –, ott akkor megkérdeztem és megtanultuk mind, hogy a nemiséget elsősorban és szinte kizárólag a fül mögött lévő csont, a

cssecsnyúlvány – processus mastoideus – dönti el! Ez nőknél kicsi, lekerekített, férfiaknál erőteljesebb nyúlvány! Abból állapították meg, minden esetben, a Petőfiénak mondottéban is, hogy férfi vagy nő! Kiszely azt, hogy „férfi”, sosem vont vissza, legfeljebb arra tett „beismerő vallomást”, hogy 6 nappal a feltárás után, csak szemmel és helyszíni méréssel, laboratóriumi vizsgálat nélkül túl merész, s ezáltal korai, helytelen volt annak a leírása, hogy: „felelősségem tudatában kijelentem, hogy a megtalált csontváz Petőfié”.

A csontvázon 16 testi jel azonosságát található Petőfiéivel: 1. testmagasság (165 cm, Jókai 162-re emlékezett); 2. magas homlok; 3. fekete, göndör haj; 4. benyomott orrtő; 5. erős pofacsont; 6. keskeny arc; 7. kiálló, hatalmas bal felső szemfog, szinte „agyar”; 8. keskeny, hegyes áll; 9. hosszú nyak; 10. csapott, keskeny váll; 11. balkezesség (tapadási izmok helyén); 12. szűk, keskeny mellkas; 13. TBC-nyomok; 14. izmos: az erős delta- és gyaloglóizmok tapadási helyei mutatják; 15. A leírt „rugalmas csípő”-re utaló széles medencecsont, melyet Barabás litográfiája is mutat (pont határelérték, nőnek ez keskeny, azért mondták először „ivaréretlen lányt”); 16. bal lábán régi sérülés nyoma az alsó lábcsonton. Ehhez még: 17. Kora: 30–35) a sírkészlet felirata szerint 33 volt); 18. neme: férfi; 19. bal 3. bordatörés, életében gyógyulva, mely dardaszúrástól is lehet; 20. temetkezés helye: másfél méterrel arrébb mutatta április-

ban egy szemtanú, aki 1925-ben még látta a „magyar” „Petrovics-sírt”. (Es 6 méterre van M.Küchelbeckertől, akivel a szemtanú öregek szerint egymás közelében fekszenek.)

Clyde Simpson amerikai antropológus és matematikus szerint ezek közül már 11 azonosság együtt csak 300 millió csontvázonként egyszer fordulhat elő! (Harsányi professzor olvasta már több publikációját Simpsonnak.) A 16–20 jel már legalább 600 millióként fordulhat elő, azonos méretű és „adatú” csontvázként előtűnve –, s ez, professzor úr, már Európa összklakossága!

Petőfi testi adataira bizottságunk tagja, dr. Straub Imre orvos és kutató gyűjtötte össze az öt ismerő kortársak és barátok, rokonok leírásait, s írta le a Magyar Hírlap '89.IX.8-i számában. Kiszely Istvánnak, mivel 4 antropológus állapította meg a helyszínen, a koponyát a kézben tartva – s nem a medencecsont egy rossz fotóját nézve, mint Ön, s barátja, dr. Hajós Ferenc, az Allatorvosi Főiskola előadó anatómus professzora felkiáltottak, Harsányi szerint is elhamarkodottan: De takaros egy női csontváz! – ök megállapították, hogy ez egy férfi koponyája, egy törékeny, sovány, vézna férfi koponyája – tehát Kiszelynek komoly oka volt a sok azonosság, az összegyűjtött Petőfi-adatok alapján, a C.Simpson által megadott előfordulási lehetőség alapján, a történelmi legendák, az 1916-os sírtábla-fotó alapján, az ottani öregek régi néprajzi levéltári „Petrovics-émlékek” elmondása alap-

ján és Sz. Maximov Szibéria és a kényeszmunkatelepek c. könyvében említett 1848-as magyar szibériai foglyok adata alapján komoly alapja volt azt mondani: ez a csontváz Petőfié!

O hatalmas rutinnal rendelkező, több tízezer koponya volt már a kezében. Nem dilettáns, mint azt ellenfele, Farkas Gyula professzor írta, hanem ugyanazt az egyetemet és szakot végezte, (1963-ban, 31 évesen), mint ő és Nemeskéri János antropológus professzor! Nem tudom, honnan vette Harsányi professzor azt a téves információt, melyet nemrég közölt velem: Kiszelynek csak középiskolai biológia tanári képesítése van!? Az Ön megjegyzése is gúnyos vele kapcsolatban: „a koponya... európer, ezt még valószínűleg Kiszely is felismerte, mert ehhez mégiscsak ért...”. Hogy lehet így lejáratni egy kollégát, professzor úr, az MTA Történettudományi Intézete Régészeti Osztályának főmunkatársát? Miért nyilatkozza azt róla, hogy: „hajlandó képtelen vállalkozásokba is belemenni”. Minden új gondolat – így az újgúr-kutatás is – először képtelennek tűnik. De a föld forgása is képtelennek tűnt valamikor... És keresni, kutatni az újat – ez a TUDOMÁNY kötelessége! Végére kell járni mindennek, ez nem vitás, erre valók jelen esetben a laboratóriumok és a Kerepesiben fekvő rokonok koponyái, amire eleinte annyira hivatkoztak, a TV-ben pl. Tóth Tibor antropológus... De újítók és „képtelen vállalkozások” nélkül nincs haladás... (folytatjuk)

Kéri Edit

KOSSUTH RÁDIÓ: 6.20: Pártok választási műsora. 7.20: Pártok választási műsora. 8.05: Hangszemle. 8.20: Zseni neveltetik. 8.50: Külpolitikai figyelm. 9.00–11.00: Napközben. URH-n: 10.00: Egész napos közvetítés az Országgyűlés üléséről. 11.05: Postabontás. 11.35: Utazás a koponyám körül. 12.30: Pártok választási műsora. 12.50: Világhírlap – Nemzetközi sajtószemle. 13.00: Klasszikusok délidőben. 14.05: Poggyász – Tudnivalók utazóknak. 14.35: Dzsesszmelódiák. 14.55: Versbalett Beethoven VII. szimfóniájára. Tóth Bálint versei. 15.00: A Rádiószínház bemutatja. 15.55: Radióton korongokról! 16.00: Tizenhat óra – Hírmagazin. 16.15: Muzsikáló természet. 16.20: Színi-tanoda. 17.00: Urán – dollárért – Riport. 18.05: Látuk, hallottuk, olvastuk. 18.30: Esti Magazin. 19.25: Pártok választási műsora. 19.30: Sportvilág. 19.50: Beszélni nehéz. 20.00: Hogyan állítuk meg az inflációt? 20.30: Lemezek közt válogatva. 21.06: Az Ifjúsági Rádió bemutatja. 22.00: Hírvilág. 22.30: Sibelius: Lemminkäinen szvit. 23.18: Louise – Részletek Charpentier operájából.

PETŐFI RÁDIÓ: 8.05: Rivaldafényben. 9.05: Társalgó. 10.05: Operetűkdevelőknek. 11.05: Veszélyben – Az Ifjúsági Rádió érdekvédelmi műsora. 11.40: Ki kopog? 12.10: Asztali muzsika. 13.05: Popzene sztereóban. 14.00: Sokféle – Szórakoztató irodalmi magazin. 15.05: Csúcsforgalom. 17.05: Kataposta – A Kölykrádió levelező műsora. 17.30: Segíthetünk? – Az Ifjúsági Rádió műsora. 18.30: Pop-regiszter. 19.05: Talpalávaló. 19.30: Daráló. 20.00: MÁS-VILÁG. 21.05: Milyen lesz „az egykori Akadémia”? 21.15: Rólunk van szó! 21.20: „Nóta-só”. 22.20: Ponyván. 23.10: Sporthíradó. 23.20–0.14: Zeneközben a hallgató.

BARTÓK RÁDIÓ: 9.15: A Salieri Kamarazenekar hangversenye. 10.20: „Lenn az Alföld tengersi vidékén”. 10.42: A Modern Rézfúvós Együttes magyar szerzők műveiből játszik. 11.05: Gioconda. 12.05: Zenekari muzsika. 13.00: A dráma – Jelenetek Csehov novelláiból. 13.41: Muzsikáról versben, prózában. 14.12: Magyar művészek operafelvételeiből. 14.55: Zenei Tükör. 15.24: A Magyar Rádió és Televízió énekkara énekel. 16.05: Orszeszzenzők kamaraműveiből. 17.05: A Berlini Filharmonikus Zenekar hangversenye a berlini Filharmonia hangversenyteremben. 18.30: Na mattemijem jeziku – A Magyar Rádió szerbhorvát nyelvű nemzetiségi műsora Pécsről. 19.05: In der Mutter-

RTV

sprache – A Magyar Rádió német nyelvű nemzetiségi műsora Pécsről. 19.35: Barokk kamaramuzsika. 20.30: Sikerlemez CD-n. 21.09: Beethoven: Missa solemnis. 22.31: A Hamburgi Rádió bigbandje játszik. 23.04: Ha jó hírt hallasz... – Csóori Sándor kétnyelvű költői estje a fimországi Kajaaniól.

SZABAD EURÓPA RÁDIÓ: 6.00: Kezdődik a nap. 8.00: Hírek. 8.10: Forgószínpad. 8.45: Nemzetközi sajtószemle. 9.00: Hírek. 9.10: Az élet megy tovább. 9.40: Történelmünk útja. 10.00: Hírek. 10.10: Periszkóp. 10.40: Figyelő. 11.00: Hírek. 11.10: Forgószínpad. 11.45: Nemzetközi sajtószemle. 12.00: Déli harangszó, hírek. 12.10: Földközben. 12.40: Nyugati folyóiratszám. 13.00: A Mai nap és műsorismertetés. 13.30: Nyitott szemmel. 13.40: Kelet-európai szemle. 13.50: Magyar lapokból idézünk. 14.00: Hírek. 14.10: Periszkóp. 14.40: Figyelő. 15.00: Hírek, műsorismertetés, délutáni revű. 16.00: Hírek. 16.10: Autórádió. 16.40: Hobb. 16.50: Párizsi magyar figyelő. 17.00: Hírek, műsorismertetés. 17.10: Forgószínpad. 17.45: Nemzetközi sajtószemle. 18.00: Hírek. 18.40: Kelet-európai szemle. 18.50: Magyar lapokból idézünk. 19.00: Hírek. 19.10: Emberek, művek, események. 19.40: A technika világa. 20.00: Hírek. 20.40: Könyvismertető sorozat. 21.00: Hírek, műsorismertetés. 21.10: Forgószínpad. 21.45: Nemzetközi sajtószemle. 22.00: A Mai nap késő esti kiadása. 22.30: Az élet megy tovább. 23.00: Hírek. 23.10: Emberek, művek, események. 23.40: A technika világa. 24.00: Hírek. 0.10: Nemzetközi sajtószemle. 0.25: Könyvismertető sorozat. 0.45: Műsorzárás.

TV1: 8.50: Képzés. 8.55: A vízisikló éve. Finn természetfilm. 9.10: Panoráma. Világpolitika percről percre. 9.55: Az Országházról jelentjük... Tudósítás az Országgyűlés üléséről. 16.25: Képzés. 16.35: Pannon krónika. A pécsi körzeti stúdió híradóműsora. 16.45: Nachrichten – Hírek német nyelven. 16.50: Unser Bildschirm. A pécsi körzeti stúdió német nyelvű nemzetiségi műsora. 17.20: RTV Közönségvizsgálat. 17.25: Európai kisebbségek. Svédvadászi film. 17.55: Szám-adás. Gazdasági negyedóra. 18.10: Békaélet. Angol dokumen-

tumfilm. 19.05: Reklám. 19.10: Esti mese. 19.20: Reklám. 19.30: Híradó. 20.00: Reklám. 20.05: Választási műsor. 20.15: A klinika. NSZK tévéfilmsorozat. 21.00: Választási műsor. 21.10: Reklám. 21.15: Az Országházról jelentjük... 21.45: Stúdió '90. 22.30: A „Petőfi kaland”. 23.20: Híradó '90.

TV2: 17.00: Képzés. 17.15: TV2. 17.45: BUMM! Telefonos játék. 18.00: Telesport. 18.25: Gyerekeknek! 18.46: TV2. 19.00: Van remény negyvenen túl is. NDK tévéfilm. 20.30: Fejezetek az első világháborúból. 20.54: TV2. 21.00: Híradó 2. 21.20: TV2. 21.45: Napzártá. 22.30: Egy igazi úr. Kb. 23.45: TV2.

OSZTRÁK TELEVÍZIÓ: 1. műsor: 9.00: Hírek. 9.01: Alf. 9.30: Angol nyelvtanfolyam. 10.00: Iskolatévé. 10.30: Az első nagy vonatrablás. 12.15: Hétfői sport. 13.10: Hírek. 13.20: Mi. 13.50: Popeye. 13.55: A revizor. 15.35: Alice Csodaországban. 16.00: An-tan-ténusz. 16.30: A tévézés örömei. 16.55: Mini tv-híradó. 17.05: Figyelj jól! 17.10: A hetedik út tika. 17.35: Mini találkozó. 17.55: Mackókék. 18.00: Mi. 18.30: Falcon. Crest. 19.30: Híradó. 20.00: Sporthírek. 20.15: Farsang Villachban. 22.15: Oldalpillantások. 22.25: A nevetetők. 23.20: Egy éjszaka a párizsi Lidóban. 0.40: Hírek.

2. műsor: 16.55: Művészlexikon. 17.00: Iskolatévé. 17.30: Tájékozódás. 18.30: Alf. 19.00: A tartományok mai napja. 19.30: Híradó. 20.00: Kulturális hírek. 20.15: Univerzum. 21.07: Külpolitikai magazin. 22.00: Híradó 2. 22.25: Kéme. 23.55: Miami bűn. 0.40: Hírek.

RTL PLUS: 6.00: Álarc. 6.25: Halló, Európa – Jó reggelt, Németország! 8.30: Hírek. 8.35: Teletutik. 9.00: Hírek. 9.10: A Springfieldek története. 10.05: Játékshow. 10.35: Kedves Bill bácsi. 11.00: Három és fél adag. 12.30: Klasszikusok délidőben. 13.00: Teletutik. 13.30: Kaliforniai klán. 14.15: A Springfieldek története. 15.00: Kedves Bill bácsi! 15.30: Játssz velünk! 15.40: Hírek. 15.43: Üzleti hírek. 16.00: Ultraman. 16.30: Komputerkölykök. 17.10: Játékshow. 17.45: Játssz velünk! 17.55: Hírek. 18.00: A doktor kórháza. 18.45: Híradó. 19.05: Időjárás-jelentés. 19.15: Knight Rider. 20.15: Twinky és az amerikai. 22.05: Exploziv – A forró szék. 22.50: Hírek. 23.00: Esély a szerelemre. 23.40: Percy, a „csődör”. 1.15: Aerobic. 1.20: Műsorzárás.

SUPER CHANNEL: 7.00: Napkezdés. 8.00: Egyveleg. 16.00: Forró úr. 17.00: Hüllámhosszon. 18.30: Kék éj. 19.30: Időlánc. Ak-

ció- és sci-fi-sorozatokról. 19.55: Időjárás-jelentés. 20.00: Ultra sport. 22.00: Hírek, időjárás. 22.10: Ultra sport. 0.10: Hírek, időjárás-jelentés. 0.20: Egyveleg. 1.20: Időlánc. 1.50–7.00: Egyveleg.

TV5: 16.05: Hírek. 16.15: Új világ. 17.15: Esély a daloknak. 17.45: Főzőlecke. 18.00: Számok és betűk. 18.20: Incifinici fantázia. 18.35: Pihenődő. 19.00: Territóriumok. 19.30: Hírek, időjárás. 19.40: Csillag papiros. 20.00: Jelenidő. 21.00: Sportmagazin. 22.00: Tv-híradó. 22.25: Időjárás-jelentés. 22.30: Az évszázad menete. 0.30: Kerevet. 1.00: Műsorzárás.

SATI: 6.00: Jó reggelt a SATI-gyell! 8.30: Hírek. Időjárás. 8.35: Szomszédok. 9.00: Hírek. 9.05: Közkórház. 9.50: Tesztelés. Horoszkóp. 10.00: Hírek. Időjárás. 10.05: Tévébóli. 10.30: Ébressz fel, ha elmúlt. 12.15: Szerencsekerek. 13.00: Tévétársaság. 14.00: Műsorlevezetés. 14.05: A koalabocok kalandjai. 14.30: Pénzügyek. Horoszkóp. 14.40: Közkórház. 15.30: Boldog napok. 16.05: Bonanza. 17.00: Hírek. Időjárás. 17.10: Szomszédok. 17.35: Autósoknak. 17.45: Műsorlevezetés. 17.50: Cannon. 18.45: Híradó. Időjárás. 19.05: Szerencsekerek. 19.50: Időjárás. Hírek. 20.00: NSZK népzenei műsor. 20.55: Hírek. 21.00: A CIA keresztútjában. 22.40: Hírek. Sport. Időjárás. 22.50: A profik. 23.40: Jéghoki. 1.10: Műsorlevezetés.

JUGOSZLÁV TELEVÍZIÓ: 1. műsor: 8.15: Műsorismertetés. 8.20: Naptár. 8.30: Gyermekek. 9.00: Iskolatelevízió. 10.30: Hírek. 10.35: Iskolatelevízió. 12.30: Hírek. 12.35: Műsorismertetés. 12.40: Elmulasztották – nézzék! 13.45: Műsorismertetés. 14.50: Hírek. 15.00: Mindig Önökkel – Éjszakai program. 16.30: Magyar híradó. 17.00: Tv-napló I. 17.20: Oktatóműsor. 17.50: Gyermekek. 18.20: Számok és betűk. 18.40: Rajzfilm. 18.45: Tudományos program. 19.15: Rajzfilm. 19.30: Tv-napló II. 19.53: A mai sport. 20.00: Lottóhúzás. 20.05: Fesztivál premiere ciklusából: A szex alvilágában. 21.40: Napló III. 22.00: Témák és dilemmák. 23.00: Angol nyelvű hírek. 23.05: A kultúra éjszakai programja. 0.35: Hírek. 2. műsor: 17.40: Műsorismertetés. 17.45: Hírek. 17.50: Tv-naptár. 18.00: Zágrábi panoráma. 18.20: Szlavóniai és baranyai körzeti program. 19.30: Tv-napló. 19.55: Műsorismertetés. 20.00. A sport világa. 20.50: TV-Mix. 21.05: Múlt a jelenben. 21.35: Szórakoztató kedd. 22.35: „X”

Az RTL PLUS, Super Channel, TV5 és a SATI műsorát részletesen közli a Telehold

Imád száguldani

Egy hölgy a volánnál

Az autó- és motorversenyzés a férfiak sportjának számít, a legkülönbé-
lébb hazai és nemzetközi erőpróbákön
csak elvétve lehet találkozni hölgyve-
zetőkkel. Ezért is jelentett szenzációt
az a bejelentés, hogy az Admiral SC
szerződötti Mészáros Adrienne-t (23),
s a magyar és osztrák autós pályagyor-
sasági bajnoki viadalon kindítja.

– *Allítólag még nem írt alá semmi-
lyen megállapodást. Igaz a hír?*

– Igen – válaszolta. – Bár már ta-
valy nyáron hallottam erről a tervről,
utána hónapokig nem történt semmi.
Néhány hete aztán újra megkerestek,
s akkor a felkérésre ígert mondtam, ám
szerződést még mindig nem kötöttünk,
erre talán áprilisig várni kell.

– *Egyáltalán milyen a kapcsolata
a technikai sportokkal?*

– Imádok száguldani. Nekem csak
egy 500-as Kawasaki motorom van,
de gyakran kölcsön kapom szüleim
Ladáját, a barátomtól pedig egy Nis-
sant és a 750-es Kawasakit. Nemegye-
szer előfordult, hogy 200 fölötti sebes-
séggel hajtottam. Emellett negyedik
éve gokartozom Kecskeméten, a Cal-
deroni Kart Club színeiben.

– *Milyen eredményeket ért el ed-
dig?*

– Két évig a harmadosztályban
szerepeltem, az élvonalban tavaly mu-
takoztam be, s rögtön 3. lettem gép-
osztályomban, az Intercontinental A-
ban.

– *Versenyautót vezetett már?*

– Eddig még nem volt lehetősé-
gem rá, így nagyon várom, hogy ki-
próbálhassam azt a Forma Ford 1600-
ast, amit az egyesület vezetői nekem
szánnak.

– *Mit gondol, miért éppen Önre
esett az Admiral választása?*

– Azt mondják, van érzékem az
autóversenyzéshez. Am valószínűleg
szerepet játszott az is, hogy női sporto-
ló vagyok, s ezzel eltérek az átlagtól,
tehát nagyobb a reklámértékem – fe-
jezte be Mészáros Adrienne, aki civil
foglalkozását tekintve a Budapesti
Műszaki Egyetem építőmérnöki kará-
nak utolsó éves hallgatója.

Röplabda-rájátszás

Alig több, mint egyheti pihenő után
csütörtökön újra pályára lépnek a női rö-
plabdabajnokság legjobb együttese. Az „el-
ső féldőben” az élen végzett nyolc csapat
ezúttal a rájátszásban mérí össze erejét.
A „play-off” első találkozóin két győzel-
met kell szerezni a továbbjutáshoz, a már-
cius 15–25. közötti középdöntőt azonban
már három nyert mérkőzésig játsszák. S
hogy ki nyeri a 44. bajnoki címet, az majd
május 3. és 13. között dől el. A rájátszás
párosítása a pontvadászat első részében el-
ért helyezések alapján alakult ki, így példá-
ul az élen végzett Alba Volán a nyolcadik
helyezett Almásfüzitővel találkozik.

Mérkőzések a nyolc között:
március 1.: 15 ó: U. Dózsa–Tungsram
SC, 17 ó: Alba Volán–Almásfüzitő, 17 ó:
Vasas–BVSC, 17.30 ó: Eger SE–Debreceni
VSC;

március 2.: (mind 16 ó): Almásfüzitő–
Alba Volán, Tungsram SC–U. Dózsa,
BVSC–Vasas;

március 3.: 11 ó: Debreceni VSC–Eger
SE;

Az esetleges harmadik találkozók idő-
pontja:

március 4.: 11 ó: Vasas–BVSC, 15 ó:
Alba Volán–Almásfüzitő, 16.30 ó: U. Dó-
zsa–Tungsram SC, 16.30 ó: Eger SE–
Debreceni VSC.

Totónyeremények

13 plusz 1-es 6 darab, a nyeremény 1 096 418 forint, 13-as 16 darab, a nyeremény 493 388 forint, 12-es 422 darab, a nyere-
mény 17 148 forint, 11-es 4852 darab, a nyeremény 1491 forint, 10-es 35 273 darab, a nyeremény 308 forint.

Ők huszonnégyen

Lesz-e olyan ütőképes válogatott, mint a Steaua?

Kerek húsz év után ismét eljutott a román válogatott a vil-
lág bajnoki döntőbe. Az utóbbi fél évtizedben tehetségek
egy új generációja nőtt fel, s – azon is túlmenően – már kel-
lő rutint is szerzett magának. Elegendő csak a Steaua Bucu-
restü BEK-győzelmére utalni. A Jenei Imre-féle, igencsak
jól szervezett edzőtáborozásokon új szellemben küzdő vá-
logatott formálódott a vb-selejtezőkre, s ha csak az utolsó
pillanatban dőlt is el az Olaszországba való kijutásuk, azért
eldől! Bukarestben 0–1-ről fordítottak Bálinték, s nyertek
3–1-re a legutóbbi vb-döntőben, Mexikóban az ellenfelek-
nek sok apró kellemetlenséget okozó, amolyan „örömfut-
ball” játsszó Dánia ellenében. S ez nem kis bravúr!

Labdarúgók technikai képzettsége, gyorsasága Buda-
pesten is elismert tény. Nem is olyan régen az MTK-VM-
nek adott leckét a Steaua a BEK-ben. Márpedig az egész ro-
mán válogatott a fővárosi katonacsapatra épül. A kérdés
most már csak az, hogy Jenei Imre változtat-e a csapatgerin-

cen? Jenei – még tavaly november végén vázolta röviden a
legfőbb tennivalókat nyugati hírügynökségeknek adott nyi-
latkozatában – szerint az első és legfontosabb, olyan alap-
kondícióhoz juttassa nemzeti legjobbait, akik nemcsak a
három csoportmérkőzésen bírják majd erővel.

Ezek után arról, kikre is büszkéek a románok? Hagi, Lacu-
tus, Bálint mellett a dánok igencsak rosszkedvűen emlékez-
hetnek Gheorghe Popescu nevére. A 22 éves fiatalember
nem is 90, de 180 percre elegendő futóteljesítményével
egyszerűen lefoghatatlan volt azon a 3–1-es mérkőzésen.
Állandó, kiismerhetetlen mozgása a nagy győzelem egyik
legfőbb összetevője volt. Nagyon tehetséges a 21 éves Sza-
bó János is. A kapuban Silviu Lung megbízható hálóőr, a
hátsó régiókban Dan Petrescu eredményesen rombol, Ste-
fan Iovan és Adrian Bumbescu is értő mestere a védőmun-
kának. Egy szóval: Romániára figyelni kell az ellenfeleknek
Olaszországban.

Teniszvilág

Sztárjelöltek „gyerekcipőben”

Navratilova vissza akarja szerezni trónját

A múlt hét sem szűkölködött teniszérdekességekben, a
négy nagy tornán – összesen két és fél millió dollár pénzdíj-
jal – egymást érték a szenzációk. Hol a világ két legjobbjá-
nak vetélkedését figyelték lélegzet-visszafojtva a nézők –
Stuttgartban a Becker–Lendl-finálét –, hol pedig egy üstö-
kösként berobbanó ifjú sztárjelölt fantasztikus sikorsorozat-
tát – Philadelphiában, ahol Sampras kápráztatta el a
publikumot.

A 18 éves amerikai Pete Sampras élete első profiverse-
nyét nyerte az amerikai városban, ahol kerek egymillió dol-
lár forgott kockán. A kaliforniai Ranchos Palos Verdes-ből
származó fiatalember, a világranglista 32. helyezette csak a
13. kiemelt volt Washintonban, ahol olyan klasszisok indultak,
mint az amerikai John McEnroe, Andre Agassi, Brad
Gilbert, Jay Berger és Tim Mayotte. Ám közülük senki sem
„élte túl” a negyedöntőt, miközben Sampras biztosan me-
netelt célja felé. Előbb a csehszlovák Srejbert verte, majd
Agassi nem állt ki ellene, ezután legyőzte Mayotte-ot, végül
az ausztrál Kratzmann „esett áldozatul” a fiatalembernek.
A döntőben a 30. születésnapját kedden ünneplő ecuadori
Andreas Gomez sem tudott ellenállni Sampras bombaerős
szerváinak: 7–6, 7–5, 6–2-re kikapott. Sampras 16 adogató-
játékában összesen csak 17 pontot veszített! A „gyerek-
ember” 135 000 dollárt kapott első helyéért, húszszerezettel
többet, mint eddig együttvéve.

– Nem a pénzért játszom, hanem mert szeretek tenisze-
zni – mondta a kaliforniai fiú a mérkőzés után.

– Jól ismerem az amerikai tenisz új hullámának vala-
mennyi jeles képviselőjét: Chanot, Agassit és a többieket.
Pete valamennyiüknél jobb, mert sokoldalú a játéka, nincs
gyengéje – dicsérte legyőzőjét Gomez.

Oklahoma City-ben egy másik tinédzser, a 17 éves ame-
rikai Amy Frazier élete második tornagyőzelmének örülhet-
ett. (Az első tavaly Kansas City-ben aratta). A fiatal lány
ugyan csak 27 000 dollárt kapott a címvédő holland Manon
Bollegraf döntőbeli legyőzéseért, de a bók, amivel Bolle-
graf megtisztelte, többet ért még a dollárezeknél is.

– Senki nem üti meg olyan keményen a labdát az alap-
vonalról, mint Amy – mondta a holland. – Még Steffi sem.

Washingtonban a 33 éves amerikai Martina Navratilova
ejtette ámulatba a nézőket. A döntőben 6–0, 6–1 arányban
verte a világranglista negyedik helyezettejét, honfitársát, Zi-
na Garrisont. Navratilova eddig huszonnolcszor mérkő-
zött a színes bőrű játékoskal, s csak egyszer kapott ki tőle.
Idén még veretlen, sőt, játszmát sem veszített! Washing-
tonban pályafutása 148. tornáját nyerte, ennél több trófeája
csak a már visszavonult Chris Evertnek van, 157. Valószí-
nű, hogy Navratilova befogja egykori nagy ellenlábását –
ha nem idén, akkor jövőre. Az amerikai fővárosban kapott
80 500 dollárral – 70 000 az egyéni, 10 500 a párosgyőzele-
mért – összeresete 15 515 513 dollárra növekedett.

– Meg akarom előzni Grafot a világranglistán, erre most
megvan a lehetőségem, hiszen Steffi hónapokra kidőlt a
sorból (ujjtörést szenvedett). Nincs más dolgom, mint hogy
mindig csak győzzek. Idén ez eddig sikerült – mondta Nav-
ratilova.

Lendl nem bántott riválisától, Boris Beckertől elsen-
vedett veresége miatt.

– Rendkívül sűrű volt a januári-februári programom, ki-
csit el is fáradtam – mondta. – Azért volt szükség a műsor-
sűrítésre, mert a francia nemzetközi bajnokságot kihagyom,
ez idő alatt is Wimbledonra akarok készülni.

Megint féltucat érem?

Kedden utazik a magyar sportlövő-
válogatott a hollandiai Arnhembe, ahol
március 1–3. között rendezik meg a 20.
légfegyveres Európa-bajnokságot.

Magyarország mind a felnőtteknél,
mind a junioroknál teljes küldöttséggel
képviseletti magát a kontinenstalálko-
zón.

Az arhemi viadal esélyeiről dr.
Hammerl László technikai igazgató
számolt be.

– Az elvárás az, hogy a nemzetek
közötti pontversenyben a toronymagas
favorit Szovjetunió mögött lépést tart-
sunk riválisainkkal, az NSZK-val,
Franciaországgal, Csehszlovákiával és
Bulgáriával. Ehhez 5–6 érem és 50–55
olimpiai pont megszerzése szükséges.
Nyíltan kimondom, hogy aranyérmert is
várok valamelyik számban – mondta.

– *Kiktől várhat, hogy „megszerzik”
a már megszokott éremkollekción?*

– Konkrétan a futócéllövőktől, a női
puskásoktól, a női és férfi pisztolyosok-
tól remélhetjük a legtöbbet. A férfi pu-
skaszámban nehezebb jóslásba bocsát-
kozni, mivel ebben a szakágban indul a
legnagyobb létszámú és legkiegyensú-
lyozottabb mezőny.

– *Tavaly a 12 éremből hetet a fiata-
lok szereztek. Milyen erős most a juni-
orcsoport?*

– Ami őket illeti, minden egyes
éremre, vagy dobogóközeli eredményre
képes, közülük a puskás Gáspár Olivér
a legesélyesebb. Ő már helyet szoríthat-
na magának a felnőttek között is, de
esetében ki kell használni azt, hogy kor-
osztályos sikereket érhet el – fejezte be
esélylatolgatását dr. Hammerl László.

Szolnok mint felleadvár?

Kosaras suliból új Berkicsek

Rezák vajon mire jut?

Rezák László vezetőedző némi melegség gyanánt felhozta, hogy a rájátszás első szakaszát a kísérletezésnek szánják – keresi az igazi éles meccsre a hatodik-hetedik-nyolcadik embert, no meg cseppet sem újkeletű szokásaihoz híven ilyenkor bevet egy-két fiatalot –, de ezzel együtt is rábólintott az elfogadhatatlan minősítésre.

– Ahogy lélekben földadták, ahogy nem a játékokra koncentráltak, ahogy nem segítették a menők a gyengébbeket, ténélküliség ide vagy oda, e mellett nem megyünk el szó nélkül.

– Megbüntet néhány játékost vagy netán a csapatot?

– Valószínűleg ez lesz. A csapat, vagyis mindenki bűnhődik, mert egy legközelebbi, hasonló kaliberű mérkőzésért, amit megnyernek, nem kapnak majd semmit.

A mérkőzésről több szót vesztegetni nem érdemes, de arról igen – ha már összefutottam a jó szakember hírében álló szolnoki vezetőedzővel, aki mellesleg a férfiválogatott főnökének, Mészáros Lajosnak a segítője is –, hogy az anyagiakon túlmenően van-e

valamilyen küldetése a szolnoki szerződésének.

– Már hogy ne lenne? – kérdez vissza. – A kosárlabda a város elsőszámú sportága, a mérkőzéseinkre közel háromezren voltak kíváncsiak, nem múlik el úgy délutáni edzés, hogy ne lenne 15–20 kíváncsiskodó a csarnokban. Itt adva van a lehetőség a munkához, a bizonyításhoz.

– Ez így igaz, de... Hoznod kell az eredményeket, mert a közönség követeli, ugyanakkor a szolnoki utánpótlással aligha tudod megváltani a világot. Aprópó, mit értesz a bizonyításra.

– Nem azt, hogy veszünk még jobb külföldieket és megpályázzuk a bajnoki dobogót, nem ezt. Én azt akarom fokozatosan elérni, hogy előbb-utóbb már a mai kor követelményeinek megfelelő szolnoki fiatalokból álló csapatot küldjünk ki a pályára. Használjuk ki azt a lehetőséget, amit a sportág szolnoki népszerűsége teremt. Most is van három-három olyan tehetségünk az ifiben és a serdülőben, akik – ha odafigyelnek rájuk – stabil csapattaggá válhatnak a felnőtteknél. Nagy ter-

veink vannak. Szeretnénk kifejezetten kosárlabda-iskolát létrehozni. Az egyesületi vezetés partner ebben.

– Rendben van, de a képzés színvonala automatikusan nem változik. Mi van, ha olyan játékosokat kapsz, akiket a rossz beidegződések miatt bizonyos dolgokra már, ha megfeszülsz, akkor sem tudsz megtanítani?

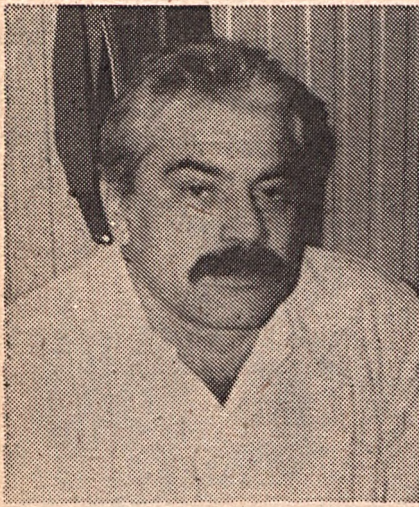
– Lépjünk ezen a téren is. Ahová kell, hozunk jól képzett utánpótlás-edzőt is.

Ha valamelyik szakosztálynál éppen a finansziális lehetőségek miatt meg lehet felelni a kettős követelményeknek (legyen jó felnőtt csapat, ugyanakkor az utánpótlásnevelés is magas színvonalon folyjon), az éppen Szolnok a vidéki felleadvár – lehet.

Mert ha itt sem, akkor hogy várjam el a fejlődést azoknál a szakosztályoknál, ahol a nebulókat olyanok is oktatják a kosárlabda ábácajére, akik még a ziccerdobást sem tudják jól bemutatni.

Mindenesetre Rezákot – ha tehetem – pár év múlva szaván fogom...

Bálint Gy.

Az eléggé csendesen zajló kosaras hétvégében a cseppnyi zajt a szolnoki ak dombóvári zakója jelentette. A magát múltbeli eredményeivel, szurkolóinak botrányaival kosárlabda felleadvárrá kinövő Olajbányász valami szármalmasat produkált. Olyat, ami hozzá – majdnem a nyolc között végzett gárdáról van szó – méltatlan volt. Amire aligha adhat felmentést az a kétségtelen tény, hogy ez a rájátszás a Tiszapartiak számára – különösen ez az érdektelenséget csaknem valamennyi csapat számára papíron garantáló első szakasz – nem különösebben motiváló, hiszen felsőházi tagságuk aligha kérdőjeleződik meg a 9–16. helyekért játszandó csoportmérkőzések után.

Egységes német labdarúgóliga?

Az NDK-beli klubok gazdasági hátterének erősítése nélkülözhetetlen a profi színvonalú labdarúgás meghonosításához, márpedig enélkül sergével fognak Nyugatra távozni az első osztályú klubok játékosai – hangoztatta a Junge Weltnek adott nyilatkozatában Bernd Stange, az NDK válogatottjának egykori edzője.

A jelenleg a Carl Zeiss Jena csapatát irányító Stange szerint a Jenának csak akkor van jövője, ha a klub teljesen és maradéktalanul összefonódik a Carl Zeiss Művekkel – éppen úgy, mint például a Leverkuseni együttes a Bayer Gyógyszergyárral. E nyugati klubnál „a gazdasági erő garantálja a sportteljesítmény optimális szintjét” – állítja a jenal edző.

Stange konkrét tervekkel szó arra vonatkozóan, miként lehetne előkészíteni és végrehajtani az NDK-beli Oberliga és a nyugatnémet Bundesliga „fúzióját”. Ezzel kapcsolatban ellenzi a Bundesliga létszámának 16 csapatra tervezett csökkentését.

A jenal edző szerint a fúzió után az NSZK Labdarúgó Szövetsége (DFB) adná meg az alaphangot, mivel a nyugatnémet bajnokság 1954 óta világszínvonalon áll. Ezáltal a keletnémet játékosok legjobbjai rövid időn belül kevés számú csapatban tömörülnek, amelyek így, a profi körülmények között kiváló képességgel ellenfelekké nőnek ki magukat. Egy ilyen jellegű koncentráció egyúttal szavatolná a vonzó reklámszerződéseket és gazdaságilag erős klubokat eredményezne.

Petíció a parlamenthez

Iktassák ki az ÁFA-t a sportból

Az összeomlás közelében

Hétfőn a Magyar Sajtó Házában tájékoztatót tartottak abból az alkalomból, hogy délelőtt 11 órakor egy küldöttség a magyar sport megmentését szorgalmazó petíciót adott át a parlamentben Fodor Istvánnak, az Országgyűlés megbízott elnökének. A kérelmet Kiss Imre, a Sportegyesületek Szövetségének elnöke és Pazár Sándor, a testület elnökségi tagja nyújtotta át, s jelen volt Szekeres István, a MÜOSZ sportújságírói szakosztályának alelnöke. A petícióban egyebek között az alábbiak álltak:

„Abban a tudatban fordulunk önökhöz, hogy bizvást remélhetjük: közismert sportszeretettük még ezekben a nehéz napokban is lehetővé teszi aktív közreműködésüket a magyar sport megmentése érdekében. Nincs semmiféle költői túlzás e fenti megállapításban, nem is szeretnénk túldramatizálni azt a létező és szorító problémát, amely lassan, szó szerint megfojtja a magyar sportot.

Tudjuk, hogy a parlament programjában szerepel egy majdani sporttörvény megalkotása, de a magyar sport nincs abban a helyzetben, hogy ezt a törvényt megvárja. Szilárd meggyőződésünk, hogy addig is tenni kell valamit! Mert ha nem, akkor féltő: sporttörvényünk lesz, de sportunk már nem, nem is beszélve a világszínvonalú, a

dicsőséges szülői olimpia eredményeinek folytatására képes sportolókról.

Nem lehet a földnek olyan szegény országa, amelyik azt a luxust megengedhetné magának, hogy lemond az utódok egészségéről!

Emlegethetnénk adókedvezményeket, soron kívüli juttatásokat, sorolhatnánk azokat a kínáló lehetőségeket, amelyek hiányoznak a sporttámogatás palettájáról. De ezt sem tesszük, mert önkök ezzel is tökéletesen tisztában vannak.

Célunk csak egy: végre kimondani, hogy amennyiben nem következik be a legsürgősebben gyökeres változás, nem részesülünk hatékony elsősegélyben, akkor – meghal a magyar sport!”

A kérelmet a Sportegyesületek Szövetsége nevében Kiss Imre elnök, dr. Müllner Jenő, az Országos Sportszakszervezet elnöke és Novotny Zoltán, a MÜOSZ sportújságírói szakosztály elnöke írta alá.

A tájékoztatón kiosztottak egy mellékletet is, amelyből számos részlet kiderült. A sok-sok adatból mindenki számára kiviláglik, hogy „a kormány inflációs politikája és a gazdasági válság kezelése a magyar sportot kilátástalan helyzetbe hozta”.

Az állami elvonások (adók) jócskán meghaladják az állami támogatásokat.

(Előbbi az utóbbinak 70 százalékát teszi ki.) Eppen ezért a Sportegyesületek Szövetsége kéri, hogy a sportolók és edzők jövedelmét – 500 ezer forintig – tegyék adómentessé, s maga a sport legyen ÁFA-mentes.

Ezenkívül 20 százalékos – a központi támogatás terhére megvalósítandó – bérelemelés szükséges a sportban. Összegezve: a Sportegyesületek Szövetségének számításai szerint a 40 tag-sportklub létfenntartásához 800 millió forintra lenne szükség a költségvetésből.

A tájékoztatót – amelyen a Sportegyesületek Szövetségének képviselőiben a Parlamentből időközben megérkezett Kiss Imre, Pazár Sándor, továbbá dr. Nagy László, Szabó Tibor és a szóvivő Serényi Péter vett részt – az újságírók leginkább azt firtatták, hogy a március 25-i választások előtt utolsó ülészakát tartó Országgyűlés foglalkozik-e egyáltalán a csaknem egymilliárd forint „kiutalásával”, s hogy nem illúzió-e a segítség várása az ország jelenlegi sanyarú helyzetében. Abban mindenki megegyezett, azonnali és gyökeres változást remélni hiú ábránd, ám már csupán azzal, hogy a közvélemény figyelmét a magyar élsport tartóhatatlan helyzetére irányította, jelentős lépést tett a Sportegyesületek Szövetsége.

Köszöntjük

Ákos és Bátor
nevű olvasóinkat.

Ákos nevünk a török eredetű régi magyar személynévből ered. Török eredetije *ak-kus*, azaz fehér sólyom.

Bátor nevünkre is bátran mondhatjuk, hogy török eredetű, hiszen egy török eredetű régi magyar személynévből keletkezett. A bátor, mint köznévi átvétele egyébként ettől függetlenül történt. Ez a régi török-magyar névadás a szülőknek azt a kívánságát fejezte ki, hogy az újszülött fiúból bátor felnőtt váljon.

Ma ünneplik még az Akácok, Balambérok, Baldák, Baldók, Gáborok, Gábrielek, Lantosok, Lászlók, Leanderek, Orfeuszok, Valdemárok és Veronikák is névnapjukat.

A Nap kél: 06.30 órakor
nyugszik: 17.25 órakor

A Hold kél: 07.03 órakor
nyugszik: 20.27 órakor

Viharos szél, lehülés

Felhőátvonulásokra, záporokra, a hegyekben hózáporokra lehet számítani. A szél tovább erősödik, éjszakától északnyugati irányú. Gyakran lesznek viharos széllesek. Hajnalban és kora délután egyaránt 7, 12 fok közötti hőmérséklet várható.

Telefondoktor

Az idők gyógyszerfogyasztásáról beszél a telefondoktor március 4-ig hallható adásában. Szól a szervezett gyógyszerekkel kapcsolatos megváltozott reakciójáról. Felhívja a figyelmet arra, miért fontos, hogy a betegeknek egy orvos írja fel a gyógyszert, illetve a kezelőorvos ismerje betegé valamennyi gyógyszerét. A telefondoktor 1172-111-es számon hívható, munkanapokon 17 órától másnap reggel 8 óráig, szombaton és vasárnap egész nap.

Tüntető Ikarusosok

Korrekt, átgondolt állami döntéseket követelünk – volt olvasható egyebek között a Kossuth téren, hétfőn felvonult Ikarus-buszok homlokzatán. A mintegy 1500 tüntető 100 Ikarus-autóbuszal demonstrálta: a hazai járműgyártás helyzete immár tarthatatlan, a kormányzat közbelépése nélkül megoldás sem körvonalazódik. A vállalat dolgozóinak petícióját az Ikarus szakszervezeti bizottságának titkára, Kovács György adta át a Parlamentben Kiss Ernő államtitkárnak, a Minisztertanács hivatala elnökének. A küldöttség ígéretet kapott arra, hogy követeléseikkel Németh Miklós miniszterelnök rövid időn belül foglalkozik, s az érítettek hamarosan választ kapnak. A petíció átadásának idején ugyanis éppen ülést tartott a Minisztertanács. (MTI)

Ma este 8 órakor kezdődik Ismeretlen cigány ének címmel Kovács József költői estje Budapesten (Újpest), az Ady Endre Művelődési Házban. Az est vendégei: Lakatos László író, a Mohácsi Tamburazeneke, Szecső Kovács Zoltán táncművész, Thoma Rudolf dzsesszegyüttese és Oláh Jenő mambógitárművész.

Eseménynaptár

125 esztendeje, 1865. február 27-én hunyt el emigrációban Drezdában Jósika Miklós író, irodalmunkban a történelmi regény megteremtője. Az erdélyi nemes Kosuth lelkes híves volt, az 1848/49-es szabadságharc alatt a Honvédelmi Bizottmány tagja. Emiatt a Habsburg restauráció alatt halálra ítélték. Történelmi regényeit (Az utolsó Báthori, A cseh Magyarországon) és talán a legnagyobb hatásút, az Abafit (1836) a romantikus festőiesség és a liberális nemesi szemlélet jellemzi és avatja a szerzőt Jókai után a szabadságharc idejének legünnepelebb írójává. Művei 25 kötetben jelentek meg.

155 éve, 1835-ben mutatták be a budai Várszínházban Katona József: Bánk Bán című tragédiáját. A nyomtatásban 1820-ban megjelent mű a saját korában is aktuális, a zsarnoklás jogosságának kérdését vetette fel és ezen keresztül a nemzeti függetlenség és a társadalmi igazságosság eszméiről szolt. Erkel Ferenc azonos címmel operát írt belőle (1861).

Dr. K. A.

Emlékkép a busójárásról

(Fotó: Kapitány Krisztina)

Könyvek farmeroknak is

A márciusban tartandó 33. Mezőgazdasági Könyvhónapra 8 kiadó 41 művet jelentet meg, összesen 620 ezer példányban, csaknem 100 millió forint értékben.

Az ez évi újdonságok között már több mint egy tucat az olyan könyv, amelyet a nagyüzemi gazdaságok szakemberei mellett a mezőgazdasági kisvállalkozóknak, az alakuló „farmok” gazdáinak, valamint a terményeket a szűkebb család számára előállítóknak is ajánlhatnak.

Jótekonysági hangverseny

Diktatúrabúcsúztató Drakula punk-, rock-, heavy metál-fesztivál Budapesten az Olimpiai Csarnokban! – hirdették öles betűkkel már jó előre a plakátok a főváros utcáin, terein, forgalmas csomópontjain.

A Ceausescu-uralom alatt elnyomott romániai népek megsegítésére most megmozdult a magyar rockvilág színe-java is. A Krokodil Kft., a Népstádion és Intézményei közös rendezésében életre hívott monstre műsoron fellépett együttesek egytől egyig tiszteletdíj nélkül vállalták a szereplést, csak úgy mint a „konferanszié”, a fiatal rockerek körében hihetetlen nagy népszerűségnek örvendő Nagy Feró, a Beatrice frontembere. Az elmúlt hét szombatján délután 2 óra után színpadra lépett többek között a tehetséges Sing-Sing zenekar, a Classica, a Lord, az Ossian, az Árkádok és Beatrice mellett egy kolozsvári társaság is, a Trans Express, így nemzetközivé bővült az esemény. Besnyő László, a kifejezetten koncertek szervezésére specializálódott Krokodil Kft. ügyvezető igazgatója elmondta, hogy 5700 fizető

néző váltotta meg a 170 forintos egységáron kínált belépőket, ám még nem végezték el a számfelvitelt, így nem rendelkeznek pontos adatokkal a befolyt összegről. Már csak azért sem, mert a várható kiadás sem lett csekély, még akkor sem, ha a rockzenészekhez hasonlóan a Népstádion és Intézményei vezetői is nemes gesztust gyakoroltak: ellenszolgáltatás nélkül ajánlották fel a helyszín, az Olimpiai Csarnok használatát, továbbá szintén ingyen adták a villamos energiát és a világítástechnikát is a jótekonysági célú programra. Ismételtlen bebizonyosodott, hogy nemes cél érdekében mindenki hajlandó akár azonnal is cselekedni. Azt már csak visszafogottan említen meg, hogy ráadásul több ezer fiatal, a kemény zene kedvelője, jól is szórakozott a más esetekben atlétikai versenyeknek otthont adó tartánstadionban.

A romániai népek megsegítésére átutalandó pénzüsszeget elképzelhetően a református egyházon keresztül juttatják el a rászorulókhöz.

Molnár László

Erdő- és avartüzek

Több száz erdő- és avartüzhöz riasztották a hét végén a tűzoltóságot ország-szerte. Pest megyében például több mint 50 alkalommal vonultak ki a tűzoltók. A tüzet többségében dohányzás vagy szabadtéri avar- és hulladékégetés okozta. Nógrád, Veszprém és Zala megyében 100 hektár erdő égett le, a tűzkár több millió forintra tehető, a gyors beavatkozással a megmentett érték pedig több száz millió forintra rúg ebben a három megyében.

A BM Tűzoltóság Országos Parancsnoksága felhívja a lakosok figyelmét, hogy fordítsanak fokozott figyelmet a tűzvédelmi előírások betartására. Ügyeljenek arra, hogy csak szélcsendes időben gyújtsanak tüzet, és csupán akkor, amikor ellenőrzésük alatt tudnak tartani. Tartsanak biztonságos távolságot a gyúlékony értékektől, ne hagyják felügyelet nélkül a tüzet és gondoskodjanak a helyszínen a tűz oltására alkalmas eszközök elhelyezéséről is. (MTI)

Nemzetközi
vagyonértékelő iroda

A New York-i székhelyű International Valuation Services Inc. (IVS) nemzetközi vagyonértékelő vállalat irodát nyit Budapesten – jelentették be a cég képviselői hétfőn. Elmondták: az IVS független üzleti vagyonelemzésre vállalkozik a kormány, az állami és a magánvállalkozók számára egyaránt. Megállapítja az álló- és pénzügyi eszközök folyó piaci értékét, továbbá a magánvállalatok részvényeinek értékét, illetve olyan, nézven megfogható vagyonértékeket, mint a szabadalmak és a licencmegállapodások. Mivel az IVS tevékenysége iránt a privatizálás jelenlegi folyamatában igen nagy az érdeklődés, az elkövetkezendő néhány esztendőben a cég arra számít, hogy a mintegy 2500 magyar állami vállalat és szervezet jó része ügyfelük lesz. A szakszerű vagyonfelmérés várhatóan segít majd a külföldi tőke bevonásában is. (MTI)

Helyesbítés: Tegnap „Halottforgatás” c. cikkünk értelemzavaró sajtóhibával jelent meg. A 3. bekezdés utolsó mondata helyesen: „Azért mondott olyan hevenyészett szöveget, mintha csak a kávéházban kisasztal mellett beszélgetne?”

Ugyancsak tegnap hiba csúszott az MDF választási nagygyűléséről (és nem „üléséről”, mint hibásan írtuk) szóló tudósításunkba. Az utolsó előtti bekezdésben a helyes szöveg: „...mert ugyan megbecsüljük a reformok terén érdemeket szerzett szakembereit, sőt, ilyen politikusaikat is...”

Az Interhungaro Ifjúsági Társaság közleménye

Megalakult az Interhungaro Ifjúsági Társaság, amely a világ fiataljait kívánja közelebb hozni egymáshoz (sajátos eszközeivel). Jelmondatunk: Tanuljunk egymás értékeiből!

A magyar fiatalokkal szeretnénk megismertetni más országok ifjúságának életét, kultúráját. A külföldi fiataloknak szeretnénk bemutatni hazánkat. Szeretnénk bekapcsolni a többmillió külföldön élő magyarságot munkánkba.

Szervezetünk mentes a politikától! Mi a kultúrával szeretnénk ledönteni a még álló falakat! Szeretnénk létrehozni: nemzetközi kiadványokat (újságot), nemzetközi információs irodát (budapesti székhellyel), csereüdülést, turisztikát, nemzetközi kiállításokat, zenei eseményeket és nyelvtanulási lehetőségeket.

Szeretnénk elérni, hogy a Magyar Köztársaság ne csak egy földrajzi fogalom legyen a térképeken – és mi is többet tudjunk más országokról! Sze-

retnének leküzdeni a távolságot, minden értelemben!

Célkitűzéseink:

– 1990-ben: az egyesület megismertetése;

bemutatkozás a Tavaszi Fesztivál rendezvényein szórólapok segítségével (reklám a külföld felé).

A környező országok (Ausztria, Csehország, Szovjetunió, Románia, Jugoszlávia) fiataljaival kapcsolatfelvétel.

A szomszéd országok magyarságával kapcsolatkiépítés.

– 1992-ben: a Szabad Egyesült Európa éve – kapcsolatfelvétel az EGK-tagországokkal, az NDK-val, Lengyelországgal és az észak-európai országokkal.

– 1994-ben: kapcsolatfelvétel a távoli országokkal (USA, Kína, Ausztrália).

– 1995-ben: Világkiállítás Magyarországon – szeretnénk, ha már

működne a nemzetközi információs központunk, és rendezvényekkel vehetnének részt a világkiállításon.

Segítséget várunk: a Magyar Világszövetségtől, a külföldön megjelenő magyar újságoktól, a magyar kulturális vezetéstől és a magyarországi nagykövetségektől. Várjuk olyan tettekre kész fiatalok jelentkezését, akik ebben a „zaklatott” politikai helyzetben inkább a kultúra eszközeivel kívánnak hozzájárulni Magyarország kapcsolatának fejlődéséhez! Sorinkba várunk minden állampolgárt, aki csak egyszerűen tagunk kíván lenni. Amatőr művészek – videósok, fotósok, festők, zenészek! Jelentkezettek – lehetőséget biztosítunk külföldi bemutatkozásra! Az Interhungaro Ifjúsági Társaság mindenkire számít! Mindenkiel együtt kívánunk működni! Címünk: 1042 Budapest, IV., Árpád u. 109. Telefon: 1898-014.

APRÓHIRDETÉS

Dunaszekcső mellett 2100 négyzetméter zártkerti terület (ebből 600 négyzetméter magasművelésű szőlő) tanyával eladó. Érdeklődni: Nagy János Szeremle, Kossuth u. 12.sz. 6512

A Balatonfelvidéki Erdő-és Fafeldolgozó Gazdaság

I. sz. Erdészeti Keszthely, Sopron u. 41. sz. alatt

hullott agancsot vásárol fel.

I. oszt. 800,- Ft/kg.

II. oszt. 600,- Ft/kg.

III. oszt. 350,- Ft/kg.

Átvétel minden szerdán történik.

„Szakmunkástanulókért”
Kulturális Egyesület

Az Egyesület célja a tanórán kívüli nevelés új demokratikus formáinak megteremtése, a szakmunkástanulók művelődésének segítése.

Tisztelt Asszonyom, Uram!

Ha Ön olyan helyzetben van, hogy tud és akar is segítségünkre lenni kérem adjon lehetőséget arra, hogy terveinkről részletesen tájékoztathassuk.

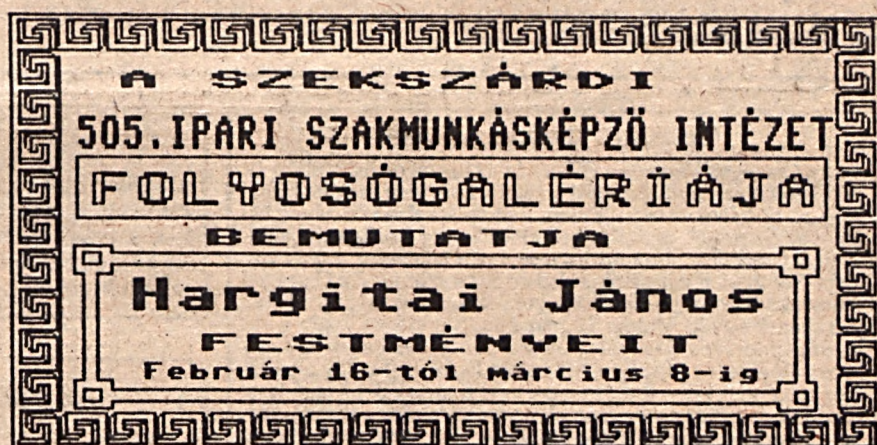
Ügyintézőnk:

KAPOSI JÓZSEF

1062. Budapest, VI. ker.

Népköztársaság u. 63-65

Tel.: 06/1/1427-556 vagy 1427-188

Közoktatásfejlesztési

Alap

Díjazottjainak

I.

Országos
Találkozója

Szekszárd, 1990. IV. 5-7.

Az előadásokat és a konzultációkat 15 szekcióban tervezzük. Kérjen előzetes információt a rendező iskolától.

Cím: 7100 Szekszárd, Széchenyi u. 2-10.

Telefon:

74/12-318 Babai Zoltán igazgató

74/11-288 Szóts Istvánné ügyintéző

DÁTUM

Hamvadó kopogtató-vég

Egy nem oszt, nem szoroz-pártocskák ismét gondolt egyet, s a jelöltjeire összegyűjtött kopogtatócédulákat nem adta oda a választási bizottságnak, hanem elégette. Azt állítják, ők maguk, hogy tiltakozásul. Elképzelhető azonban az is, hogy hajdani zsiroskenyér-osztásukból maradt még egy kis kennivaló a pártkammerában, s az ejtett foltot tisztos polgárok becsületén, akarom mondani bizalmi céduláján. Így azután a papír is jobban ég, legalább annyira, amennyire rendeltetészerű felhasználói égtek volna a márciusi megméretésen.

Igaz ugyan, a kopogtatócédula még nem szavazat, de jogászok meg tudnák mondani, a törvény szerint helyes-e elégetni, szabad-e megsemmisíteni más személyiségéhez szorosan kapcsolódó okiratot? Az rendben lenne, ha a választási bizottság tenné meg ezt, mert ez rátehető feladata, ám, hogy a piromán pártocskára ki ruházta át ezt az állami funkciót, az már nagy kérdés. Alighanem senki. Egyszerűen azért nem, mert nem is tehette volna, hiszen sem ellenőrzésre, sem törvényes biztosítékokra nem számíthatott volna. A pártocskák ugyanis erő helyett a hangerőt képviselik, vagy a fület pirító erőlködést.

A hamvadó kopogtató-vég története azonban ennyivel mégis véget ér: aligha vonják felelősségre a tűz mellett melegedő makkászokat, akik magukat rakták talonba, hogy beilít mondassanak. Nem hiszem, hogy akadna olyan elvetemült slágerszerző, aki a jeles Karády-dalt akarná idézni erről szóló új szerzeményével. Ezt a nótát egyszerűen a történelem húzta el nekik...

#

A kolozsvári főkonzulátus

Egyelőre bizonytalan, hogy mikor nyílhat meg Kolozsvárott ismét a magyar főkonzulátus. Noha Románia már egy hónappal ezelőtt deklarálta, hogy semmiféle politikai akadály nincs a magyar főkonzulátus megnyitásának, mégis halogatja annak az épületnek a rendelkezésre bocsátását, ahol korábban a magyar képviselet működött. Az épületben jelenleg egy zeneiskola működik, s azt nem kívánják máshova áttelepíteni, arra hivatkozva, hogy a szülők már befizették a tandíjat a teljes évre. A magyar Külügyminisztérium február 15-ig szeretne volna ismét megnyitni a főkonzulátust, s ez ügyben a hónap elején kint járt egy küldöttség, hogy megtekintse az épületet és a diplomatalakásokat, ám azóta többszöri sürgetés ellenére sem érkezett válasz.

Ékszerkiállítás a Babitsban

A hír igaz, csak...

Tegnap kilenc órától ékszer- és órákiállítást tekinthetnek meg az érdeklődők a szekszárdi Babits Mihály Művelődési Központ próbatermében, a svájci Helvetia cég mutatja be termékeit. A nyitás után némi nézeteltérés támadt a látogatók és a rendezők között, mert sokan követelték a szórólapon meghirdetett gratizs reklámórát, mely mindenkinek járt – volna. A rendezők szerint a hír igaz, csak az ígéret beváltásáért el kell utazni Bécsbe – ahol beváltható az ötszáz schillinges ajándékutalvány, amelyet viszont valóban mindenki megkap

– s a Helvetia gyár tulajdonosának üzletében történt vásárláskor ajándékképpen átvethető a reklámóra. Hogy a beharangozás és a valóság között némi különbség látszik, hát...

Ettől függetlenül a kiállítást érdemes megnézni, – nyitva március 6-ig – a szebbnél szebb órák és ékszerek önmagukért beszélnek, s nemcsak a küllemük, hanem az értékük miatt is. Reméljük, hogy hamarosan nálunk is kaphatók lesznek, s meg is tudjuk majd vásárolni őket...

– wd – – kk –

Országos lista sorsolása

Az Országos Választási Bizottság az országos listát állító 12 párt jelöltjeinek nyilvántartásba vételét követően ma este kisorsolja az országos listákat. Ennek a sorsolásnak az országos listán megszerezhető mandátumok elosztásakor lesz igazán jelentősége. Ismeretes: országos listát az a párt állíthatott, amely legalább hét területi választókerületben listát állított. Az Országos Választási Bizottság február 28-án közzéteszi az országos listák jelöltjeinek nevét. Miután 12 párt állított országos listát, a választójogi törvény értelmében ezek a pártok delegálják egy-egy képviselőjüket az Országos Választási Bizottságba. Így a parlament által megválasztott öt taggal együtt az ÖVB 17 tagú lesz. A pártok delegáltjai – ugyancsak a törvény előírása szerint – esküt tesznek az Országgyűlés elnöke – jelen esetben megbízott elnöke előtt.

(MTI)

Havel a magyarokhoz

Táviratban üdvözölte vasárnap Václav Havel csehszlovák köztársasági elnök a szlovákiai Független Magyar Kezdeményezés mozgalom első kongresszusát. A csehszlovák államfő táviratában azt hangsúlyozta: a szlovákiai magyar mozgalom etikus és politikai hozzáállása lehetővé teszi a közép-európai nemzetek közeledését és humánus együttélését, a nemzeti és etnikai kisebbségek nemcsak jogi, hanem az állampolgárok egyenlőségének az elvén alapuló valódi egyenjogúságának elérését.

Részvétávirat

Szűrös Mátyás, a Magyar Köztársaság ideiglenes elnöke Alessandro Pertini, az Olasz Köztársaság volt elnöke elhunyt alkalmából táviratban fejezte ki részvétét Francesco Cossiga köztársasági elnöknek.

(MTI)

A lengyel távközlési minisztérium hétfőn hivatalosan is cáfolta, hogy Lengyelországban már működne magán rádió-, vagy televízióadó, rádió, vagy televíziós társaság – mint ahogy arról a nemzetközi sajtó (közülük a magyar) korábban beszámolt. A minisztérium szerint ennek még nincsenek meg a jogi feltételei, de a közeli jövőben megteremtik őket.

Az osztrák lottó nyereményei

A Lottó Unió Kft. közlése szerint a 8. heti osztrák lottó nyereményei az illeték levonása után a következők: 6 találatos szelvény 2 darab, nyereményük egyenként 6 400 892 schilling, 5 plusz 1 találatos szelvény 8 darab, nyereményük egyenként 533 407 schilling, 5 találatos szelvény 593 darab, nyereményük egyenként 10 794 schilling, 4 találatos szelvény 25 024 darab, nyereményük egyenként 341 schilling, 3 találatos szelvény 414 668 darab, nyereményük egyenként 25 schilling.

A Joker-szám egymás melletti utolsó 6 számjegye 4 darab, nyereményük 700 174 schilling, a Joker-szám egymás melletti utolsó öt számjegye 10 darab, nyereményük egyenként 100 000 schilling, a Joker-szám egymás melletti utolsó négy számjegye 155 darab, nyereményük egyenként 10 000 schilling, a Joker-szám egymás melletti utolsó három számjegye 1448 darab, nyereményük egyenként 1000 schilling, a Joker-szám egymás melletti utolsó két számjegye 14 822 darab, nyereményük egyenként 100 schilling.

A nyertes szelvények között kisorsolt plusz 1 millió schillinget nyerte a 41 13949409-es sorszámu szelvény.

Csapatkivonás

Hétfőn kora délután megkezdtek a szovjet csapatok kivonását Csehszlovákiából. Az első alakulatok és harci technika vonaton indult el az észak-morvaországi Frenstát Pod Radhostem-i helyőrségből. A csapatkivonás megkezdéséről csehszlovák és külföldi újságírók személyesen győződhettek meg a helyszínen. Prágában egyébként hétfőn bejelentették, hogy március 1-4. között Nyugat-Csehszlovábiában, Karlovy Vary, Most, Kralupy Nad Vltavou és Plzen körzetében a középső szovjet hadsereg csoportja és a csehszlovák néphadsereg közös hadgyakorlatot tart 7200 katonai részvételével.

Mai lapunkat

Czakó Sándor szerkesztette

Holnapi
számunkban
olvashatják,

miért baj,
ha megszűnik
a „Lordok háza”

Kiadja a Dátum Rt. magánkiadásban. Főszerkesztő: Czakó Sándor. Főszerkesztő-helyettes: dr. Tóttós Gábor (külsőpolitika). Olvasószerkesztő: Gacsályi József és Kis Pál István (belsőpolitika). Rovatvezetők: Bálint György (sport), Szávai Géza (kultúra), Takács Zsuzsa (szociálpolitika), Wágner Dezső (gazdaságpolitika). Külföldi tudósítók: Szalai Attila (Varsó), Zirkuli Péter (Párizs), dr. Vezényi Pál (Zürich), Vigh József (Toronto). Felelős kiadó: Bába Iván, a Babits Kiadó alelnöke. Szerkesztés és terjesztés: Babits Kiadó. Szerkesztőség és kiadóhivatal: 7100 Szekszárd, Bajcsy-Zsilinszky u. 7. Tel.: 74/16-277. Fax: 74/15-275. A budapesti iroda címe: 1023 Bp. Harcsa u. 2. Tel.: 11-52-744. Nyomja az Athenaeum Nyomda Budapest, VII. Lenin krt. 7. Felelős vezető: Szlávik András vezérigazgató. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármelyik hírlapkiadópostahivatalnál, a kézbesítőnél, a posta hírlapüzleteiben és a Hírlapelfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest, XIII. Lehel u. 10/A. közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR Postabank Rt. 219-98636, 021-02799 pénzforgalmi jelzőszámmal. Előfizetési díj: egy hónapra 200 Ft, negyedévre 600 Ft, félévre 1200 Ft, egy évre 2400 Ft. Indexszám: B/PNL/31/TO/1989. ISSN-szám: 0864-9170. Kéziratokat és fotókat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza!